

AMERIKA ESPERANTISTO

. . . the American Esperantist

Vol. 43

MAY-JUNE 1931 MAJO-JUNIO

No. 5

Contents . . Enhavo

	Page
Let Us Meet in Milwaukee	99
Esperanto Activity in North America	100
A Welcome to Harmonio	102
The North American Esperanto Almanac, 1931	103
★ Esperanto Helps You Make Friends With the World	104
Nia Biografio	105
Esperanto to the Front	106
Esperanto for the Globe Trotter	107
La Deveno de Esperanto	108
The World in Nearly Every Tongue	109
Young People's Department	110
Spertulara Kunvenejo	111
Student's Page	112
Foreign Esperanto News	113
Short Course in Esperanto	114
Novaj Libroj : New Books	116
Our Bulletin Board	119

Price 20 Cents

Per Year \$1.00

Published by

The Esperanto Association of North America

Fort Lee, N. J., U. S. A.

THE ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA, INC.

CENTRAL OFFICE: FORT LEE, N. J., U. S. A.

A Propaganda Organization for the Furtherance of the study and Use of the International Auxiliary Language Esperanto.

Classes of Membership:

1. Life Members, \$100.00.
2. Sustaining Members, \$10.00.
3. Contributing Members, \$3.00.
4. Regular Members, \$2.00. These four classes include Amerika Esperantisto.
5. Regular Members without Amerika Esperantisto, 1.00.

E. A. N. A. Officers and Committees

President, Henry W. Hetzel, 4919 Warrington Ave., Philadelphia, Pa.; Vice-President, Prof. Louis C. Lambert, 126 Newberry Street, Boston, Mass.; Secretary, J. J. Sussmuth, 1591 Anderson Ave., Fort Lee, N. J.; Assistant Secretary, Miss Carmen S. Sussmuth, 1591 Anderson Ave., Fort Lee, N. J.; Treasurer, Miss Mary Scheitlin, 3439 75th Street, Jackson Heights, N. Y.

Executive Committee: Paul R. Cargould, chairman, 3403 Fulton Road, Cleveland, O., 1933; Alfred D. Dennison, Masonic Bldg., Johnstown, N. Y., 1932; Mrs. Catherine M. Healy, 73 Central Ave., Montclair, N. J., 1931.

Finance Committee: Henry W. Fisher, chairman, 119 Water Street, Perth Amboy, N. J.; Dr. Tobias Sigel, 2916 E. Grand Blvd., Detroit, Mich.; J. J.

Fox, 2781 Hampshire Road, Cleveland Heights, O.

Publication Committee: J. J. Sussmuth, chairman, 1591 Anderson Ave., Fort Lee, N. J.; James F. Morton, Paterson Museum, Paterson, N. J.; Dr. Lehman Wendell, 1035 Medical Arts Bldg., Minneapolis, Minn.

Propaganda Committee: D. E. Parrish, chairman, 109 Fordham Drive, Buffalo, N. Y.; Joseph R. Scherer, 612 South Spring Street, Los Angeles, Calif.; Vaclav Popela, 1637 W. 19th Street, Chicago, Ill.

Examination Committee: Prof. Edwin L. Clarke, chairman, Rollins College, Winter Park, Fla.

National Director of the Young People's Department: Rev. John H. Fazel, 1122 W. 8th Street, Topeka, Kansas.

Club Directory

Chapter 1. Boston Esperanto Society, 507 Pierce Bldg., Copley Square. Sec'y, Miss M. Butman. Meets the third Tuesday at 7 p. m.

Chapter 2. New York Esperanto Society, 331 W. 58th St., New York City. Pres., Lewis H. Maury; Vice-Pres., Catherine M. Healy; Sec'y and Treas., Lawrence A. Ware. Meets first Saturday of every month from Oct. to June, inclusive, at Hotel Endicott, 81st St. and Columbus Ave., New York City.

Chapter 3. Philadelphia Esperanto Society; Sec'y, Henry W. Hetzel, 4919 Warrington Ave., Philadelphia, Pa. Regular Barcho (Esperanto Supper) and meeting, the first Friday of each month at the restaurant "Venture Gardens," 201 S. Camac St., at 7 p. m. Central Office, 133 N. 13th St. (Book Store of Peter Reilly Co.).

Chapter 4. Kolumbia Esperanto Asocio, 706 11th St., N. W., Washington, D. C. Pres., Mr. Allan Davis; Vice Pres. and Acting Sec'y, Miss Amy C. Leavitt.

Chapter 5. Twin City Esperanto Society, 1216 Nicollet Ave., Minneapolis, Minn. Pres., G. A. Swanson; Sec'y, Mrs. Helen Frink; Treas., Mr. H. W. Libby. Meets first Wednesday of each month at University of Minnesota.

Chapter 6. The Esperanto Club of Milwaukee, 1477 N. Farwell Ave., Milwaukee, Wis. Pres., A. C. Runkel; Sec'y and Treas., Armin F. Doneis. Meets every Monday in Club Room of Milwaukee Public Library, Wisconsin, at Eighth Street, at 7:30 p. m. Esperanto class every Wednesday evening, in Lecture Room of Public Library.

Chapter 7. Essex County Chapter of E. A. N. A., 128 Market St., Newark, N. J. Pres., Dr. William S. Benson; Sec'y and Treas., Miss Della C. Lincoln. Meets the third Thursday of the month at 7 p. m.

Chapter 8. The Esperanto Club of Los Angeles.

Los Angeles, Calif. Acting Pres., Mrs. Isabelle M. Horn; Treas., Mr. W. D. Weigel; Sec'y, Miss Sina Johnson, 1427 Acacia Street, Los Angeles. Meets 6:30 p. m., second Saturdays at Arcade Cafeteria, 540 South Broadway, and fourth Wednesdays at Central Public Library. Classes at Polytechnic Evening High School.

Chapter 9. Esperanto Clubo "Harmonio," New York, N. Y. Meets every third Saturday of the month (from October to May) at 7 p. m., at Hotel Cumberland, Broadway and 54th St., New York City. Pres., Mrs. Mary H. Ford; Sec'y, Mrs. E. A. Meerbott, 109-32 143rd St., Jamaica, N. Y.; Vice-Pres. and Organizer, Berthold Schmidt.

Arlington, Mass. Arlington Esperanto Group. Meets every other Wednesday at 8:30 p. m. at 60 Oxford Street. Mrs. Esther T. Malouf, Sec'y.

Baltimore, Md. La Esperanta Rondeto. Hy S. Randall, Sek., 705 Winston Ave.

Boston, Mass. Boston Esperanto Informo. Miss E. J. Meriam, 50 Congress St.

Charles City, Iowa. Charles City Esperanto Club, Ellis Bldg. Dr. W. H. Seymour, Pres.; Mrs. Clarence Budensiek, Sec'y; Rev. Budensiek, Treas.

Chicago, Ill. La Gradata Esperanto Societo Nro. 1, 1500 W. Cullerton St., Chicago, Ill. Pres., Mr. J. B. Rezny; Sec'y, Mr. V. Popela; Treas., Dr. Leo G. Simonek. Meets fourth Friday of every month at 8 p. m.

Chicago, Ill. La Gradata Esperanto Societo N-ro 2a. Meets every second Wednesday at Maxwell's Vegetarian Restaurant, 35 E. Van Buren St. Sec'y, Mrs. Hannah Maxwell.

Cleveland, O. Cleveland Esperanto Society, 2735 Prospect Ave., Cleveland, O. Pres., James J. Fox; Sec'y and Treas., Mr. H. M. Duff. Meets first Thursday of the month at Public Library.

The American Esperantist

AMERIKA ESPERANTISTO

Entered as second-class matter November 1, 1929, at the Post Office of Fort Lee, N. J., under the act of March 3, 1879

Published bi-monthly at the first day of the first month by

THE ESPERANTO ASSOCIATION
OF NORTH AMERICA

1591 Anderson Ave., Fort Lee, N. J., U. S. A.
Subscription: One dollar a year

Eldonita dumonate je la unua tago de la unua monato de la

ESPERANTO ASOCIO DE
NORD-AMERIKO

1591 Anderson Ave., Fort Lee, N. J., U. S. A.
Abono: Unu dolaron jare

Editor: J. J. SUSSMUTH : Redaktoro

No. 43

MAY-JUNE

1931

MAJO-JUNIO

No 5

Let Us Meet in Milwaukee

Milwaukee is an ideal city to be host to the Esperanto Association of North America. Milwaukee has a live, interested group of Esperanto enthusiasts who will endeavor in every possible way to make your visit to the city as educational and as entertaining as possible.

Nature provided a gorgeous setting for a great city, and its citizenry, while building up large and diversified industries, have not been insensible to the appeal of art. Many handsome buildings, parks and boulevards give evidence of appreciation of the beautiful as well as of the utilitarian. Milwaukee may be compared to Esperanto in that it has universal appeal. The city as a whole is made up of a wide diversification of industries, a wide range of people who claim practically every nation as their ancestors. These are all combined to make a most interesting commingling of interests.

It is a city of pleasant folk and is a perfect place to spend a vacation. All there is to want, you will find in Milwaukee.

Milwaukee is an American city and is patterned in an American way. Here you will find architecture of both the modern style and that showing the influence of the "Old Country."

Milwaukee has been hostess to many thousands of successful conventions. She knows how to entertain you and wants you to come early, stay long, enjoy her theatres, clubs, stores, parks and spacious boulevards. For those who like the outdoors there are fifteen parks in the city, besides a number of center plots, squares and triangles maintained under the control of the Board of Parks Commission.

The more important parks are: Juneau, Lake, Riverside, Gordon, Washington, Kern, Lincoln, Humboldt, and South Shore. The total area is more than 1,000 acres.

At Washington Park there is one of the largest municipally owned animal exhibits in the United States. A lecture hall is provided here, mainly for the use of teachers and their classes, where interesting talks on the various exhibits may be heard.

While the Milwaukee River, where it flows through the city, is devoted chiefly to utilitarian purposes, has made possible, by the erection of many ornamental bridges, the beautification of the city thoroughfares that cross it. The Kilbourn Avenue Bridge, one of the most picturesque of these structures, is close to the downtown section.

Milwaukee is the gateway to the great outdoor playground of the Middle West. Short rides away by motor and other comfortable transportation facilities lie 8,000 chartered lakes with every possible attraction for those who enjoy fishing and hunting. Outdoor sports are popular. The weather in July is ideal for golf and there are excellent public links and a number of splendid private courses in and near the city.

Those seeking the amusement of the stage or screen will find no dearth of opportunity to enjoy themselves. Milwaukee has two theatres devoted to stage productions and many fine motion picture houses.

So says the active Chamber of Commerce of Milwaukee.

And Chapter No. 6, the Esperanto Club of Milwaukee?

For nine months they have prepared themselves, the new classes and the whole city for the great event (which comes once in a lifetime), the Twenty-fourth Annual Congress of the Esperanto Association of North America. To the very active secretary and the many committees goes all the credit of the sure success of this coming convention.

Let us show our appreciation!

Let us meet in an atmosphere so pleasantly esperantic!

Let us accomplish some more such important business like the Five-Year Program a year ago. Not a new Plan but the necessary mile-stones of this so important plan.

Some of the important matters will be:

Relationship between Chapters and the National Organization.

Shall Amerika Esperantisto again become a Monthly?

Shall subscription and membership fee be one charge?

There are no proposals for any amendments to the constitution, except the preparing of new by-laws for local chapters, as outlined by the New

York Esperanto Society (see special article in this issue).

Write your suggestions to your secretary; we welcome all constructive ideas; all practical suggestions will be submitted to the congress.

. . . And so let us meet again to enjoy the same harmonious co-operation, the same idyllic friendship of known or never-before-seen Esperanto friends.

This is the chance of the Middle West and we trust and hope that our midwestern friends will recognize the hour of their good opportunity and rally to the annual meeting of our National Esperanto Parliament.

J. J. SUSSMUTH.

Esperanto Activity in North America

Correspondents are requested to send in concise reports of meetings and other Esperanto events. They should be typewritten, spaced, and on one side of the paper and kept separate from other correspondence

Philadelphia.—Antaŭ nelonge la loka Esperanta grupo havis la plezuron gastigi eminentulon de fremda lando, S-ro Rintaro Taki, fabrikisto de artefarita sterko el Harima, Japanujo. Je la kunveno de la Societo, la 6an de Marto, laŭ aranĝo kun la Delegito, S-ro. Hetzel kun kiu li konatiĝis en la Oxford Kongreso la vizitanto alvenis en sia rondvojaĝo ĉirkaŭ la mondo kun sia edzino. S-ro. Taki bone parolis pri la movado en sia lando kaj speciale interesis la ĉeestantojn la aprobo kiun Esperanto nun ricevas de studentoj kaj aliaj kleruloj.

Alia alilanda samideano kiu preskaŭ samtempe vizitis la urbon estis S-ro. Robert M. Janssens, el Ostende Belgujo. Tiu sinjoro estas kapitano de vaporŝipo en la olekomerco kaj estis ironta kun sia ŝarĝo de oleo de Philadelphia al Italujo. Tute neofte la U. E. A. Delegito en Usono havas la plezuron kaj honoron ricevi eksterlandajn Esperantistojn vojaĝantajn kaj neniam antaŭe *du* alvenis en la sama semajno!

Los Angeles, Calif.—Je la Marta kunveno de Sekcio 8a, E. A. N. A., Esperanto-Klubo de Los Angeles, la Programa temo, "Esperanto en la Lernejoj," estis prezentata. Du semajnojn antaŭe, S-roj A. S. Vinzent kaj D. S. Beard vojaĝis el San Francisko at Los Angeles, por diskuti novan seriozan penadon enkonduki la studadon de la internacia lingvo en la lernejojn per ago de la ŝtata registaro. Esperantistoj kaj amikoj de Esperanto en Kalifornia, faros ĉiujn eblajn por la sukceso de tiu ĉi difinita celo dum 1932. S-ro Beard, bonekonata Rotariano, laboros ĉefe inter la anoj de tiu organizo, kaj la kelkaj Esperantaj kluboj faros la plej sindonemajn kunlaboradojn helpi la projekton.

Kiel parto de nia programo, Marton la 14an, la novaj studentoj de la Politeknika Kurso, sub la gvido de F-ino Mary Coble, prezentis bonegan ekzemplon de sia progresado post nur ses semajnoj de studado.

S-ro Alex. Phillian prezentis belan poemon, tradukitan el "thanatopsis," kaj du plej junaj knabinoj,—la eta filino de S-ro R. V. Williams, kaj ŝia malgranda amikino,—prezentis du versaĵojn el "Patrino Anserino."

La Klubo tre kore bonvenis kelkajn gastojn; unue, D-ro H. B. Frost, nun loĝante ĉe Riverside, (Calif.), malnova Esperantisto el Cornell, N. Y., kiu aliĝis al la grupo. Ankaŭ ni bonvenis du ĉarmajn kaj interesajn Novjorkajn samideanojn,—S-ino Chomette, kiu parolis al ni mallonge, kaj poste, S-ro Chomette kiu donis al la klubo afablan kaj tre indan paroladon pri la Esperanta movado en Novjorko, kaj pri sia feliĉeco esti kun ni en Los Angeles. Li alportis al tiu ĉi plej nova Sekcio 8a de E. A. N. A., la personajn salutojn kaj bondezirojn de la nacia Sekretario, S-ro J. J. Sussmuth. La loka grupo tre multe esperas ke Gesroj Chomette restos inter ni en Suda Kalifornio kaj laboros kun ni en la disvastigo de nia kara afero.

I. M. H.

North Hollywood, Calif.—Nova kurso komencs tie ĉi, gvidata de S-ro R. V. Williams, antaŭa studento de F-ino M. Coble ĉe la Politeknika Kurso. Proksimume 35 novaj entuziasmoj kunvenas kun S-ro Williams ĉiusemajne ĉe la faka Biblioteko kaj serioze studas la lingvon.

I. M. H.

San Jose, Calif.—Fino Nell Higman, ano de la Los Angeles Klubo, nun en San Jose, raportas novan klason tie ĉi, gvidata de S-ro Paul Wildhofer, hungara studento en la ŝtatkolegio.

I. M. H.

Philadelphia.—Je la kunveno de la 3a de Aprilo la loka grupo festis sian 25-jaran naskiĝtagon en la Restoracio "Venture Gardens." Post la kutima ĉiumonata vespermanĝo oni havis la honoron aŭdi la gast-paroladanton, S-ro Wilhelm Hubben de Magdeburg, Germanujo kie li estas lernejestro de elementa lernejo. La temo pritraktita de S-ro Hubben estis "Politikaj kaj Ekonomiaj Kondiĉoj en Germanujo en la angla lingvo. Inter aliaj aferoj li emfaze konstatis la kreskantan gravecon de la Esperanta movado kiun li, kvankam ankoraŭ ne samideano, povis observi en sia patrujo. Multaj membroj kaj eĉ vizitantoj partoprenis en la sekvantaj demandoj kaj ĉiuj sentis ke la temo estis treege grava kaj interese, eĉ klare, prezentita.

Ankaŭ ĉeestis kiel surpriz-vizitanto, S-ro William McGuigan. Ne tro ofte ni gastigas samideanon de alia lando, sed tiu neatendita sinjoro antaŭ nelonge loĝadis en la vera antipodo,—Nov-Zelando! Tie, li kaj lia patrino kaj frato, nun ĉiuj loĝantaj daŭre en Philadelphia, estis aktivaj en la Esperanta movado. Kompreneble la grupo kore bonvenigis lin kiel valora aldono al la loka samideanaro, precipe post lia salutparolado en kiu li montriĝis kiel lerta Esperantisto.

Detroit, Mich.—Pri novaĵoj el Detroit mi povas komuniki al vi ke dank'al la antaŭnelonga parolado tie ĉi de Prof. Meader klaso estis organizita antaŭ kvin semajnoj kun ĉirkaŭ 35 partoprenantoj kiu regule kunvenas ĉiusemajne ĉe la ejo de Butzel Library. Dume la entuziasmo estas samgranda kiel je la komenco kaj neniue el la partoprenantoj ankoraŭ forlasis nin. Ĉar mi loĝas nun en Detroit, mi kompreneble bonvenis la okazon por utiligi mian propagand-spiriton kaj sekve de tio mi mem gvidas kaj instruas la klason. Do, je la nomo de justeco mi devas menciigi ankaŭ la nomojn de D-ro Tobias Sigel kaj de S-roj Vongerecht, Murrey kaj Kaweletzky sen kies penadoj kaj sindonemaj laboroj ni eble ne povus havi tian sukceson. La sekvonta laŭprograma paŝo kiun ni intencas nun fari—estas la kunvoko kiel eble plej baldaŭ de ĉiuj malnovaj amikoj de nia afero kune kun la novuloj por reorganizi la lokan societeton pere de kiu ni inaŭguros pli intensan propagand-laboron tra la tuta urbo. Detroit estas "a dynamic city" kaj mi tute ne dubas ke en mia sekvonta letero mi povos komuniki al vi ankoraŭ pli bonajn novaĵojn.

SAUL J. JAFFE.

Ni esperas ke Detroit baldaŭ fariĝos Ĉapitro de E. A. N. A. La Red.

Hartford, Conn.—Mr. S. Kittredge has started an Esperanto course among the Bahaiists. The course is progressing satisfactorily.

Dayton, O.—The wave of the Esperanto movement has reached Dayton. A course is being given in the University of Dayton. The local press is reporting very favorably.

Pasadena, Calif.—Our untiring apostle of Esperanto, Mr. Parley Parker Christensen, is giving a course in Pasadena. Knowing the former results of his activity we may expect some tangible results from this class.

St. Petersburg, Fla.—Mr. Henry W. Fisher is teaching a class of Rotarians and other enthusiasts in Esperanto.

Jersey City, N. J.—The latest edition of Esperanto Lando has a special article calling attention to our Five-Year Program. The author, Karl Maier, calls special attention to the importance of co-operation. The children's class continues. There will be a social May 23rd.

Washington, D. C.—Mr. Kurt Fritzsching is giving a class in Esperanto.

New York, N. Y.—During the recent meeting of the Esperanto Society of New York Chapter, No. 2, of E. A. N. A., Hotel Endicott, May 2nd, the program of the coming season was discussed. The New York Esperanto Society wishes to make the next season a special, active one and has therefore invited suggestions from the members. Mr. L. A. Ware, the secretary, submitted a program of activity and a motion was made and seconded that the by-laws be so revised as to allow greater co-operation with the national organization. A committee consisting of Mr. James F. Morton and Mr. J. J. Sussmuth was elected to work out and submit a tentative draft of by-laws which will serve as a model for all chapters of E. A. N. A. This draft will be submitted at the next meeting, June sixth, and will also be submitted to the Congress at Milwaukee, Wis. A copy of this draft will be forwarded to all chapters and suggestions invited to be taken up during the business meetings of the twenty-fourth Congress.

Los Angeles, Calif.—La Esperanto Klubo de Los Angeles tre multe ĝojis la Februaran kunvenon de la 14a. Interesa programo sekvis la vesper-manĝon kaj afer-kunvenon. La ludeto "La Interrompita Rakonto" pri Georgo Vashingtono estis multe aplaŭdita. Sekvis kantoj paroladoj kaj tiel plu per kelkaj ĉeestintoj, speciale la fama kaj tre interesa vizitanto, S-ro Richard Pfuetze, de Germanujo kaj Brazil kiu vojaĝis dum sep monatoj tra multaj landoj nur per Esperanto. Ni ankaŭ aŭdis la plej novajn raportojn de S-ro Joseph R. Scherer, nia mond-vojaĝanta prezidanto. La klubo tre ĝoje vidis panther pelton kion li akiris el Indo-China pri kio baldaŭ aperos bonego artikolo en la Heroldo de Esperanto.

Je la 21a de Februaro la Klubo preparis grandan dancon. Estis bela afero kaj ĉiuj havis feliĉegan tempon. La honorinda gasto estis D-ro Askichi Abe el Japanujo kiu ankaŭ vojaĝas cirkaŭ la mondo nur per Esperanto.

HELEN DAVIS.

Toronto, Ont.—La Esperanto movado iom vigliĝis en nia urbo Toronto en la lastaj tagoj de Marto. Samideano E. Jaktis parolis en laborista kunveno pri la temo "Ĉu estas necesa Internacia Lingvo." La parolado estis aplaŭdata kaj viglaj debatoj sekvis. Multaj promesis lerni Esperanton.

Burbank, Calif.—Ni ricevis la sekvantan leteron de Burbank, Calif.: "Ni deziras esprimi nian estimon por S-ro P. P. Christensen, kaj por la laboro li faris kiel instruisto de Esperanto. De post Januaro la dudek kvara, nia ricevis dekunu aŭ dekdu lecionojn de li, kaj ni konsideras lin majstro en sia laboro. Li entuziasmigas siajn lernantojn kun deziro esti lertuloj. Ni daŭrigas nian studadon hejme kaj ni jam scias bone legi kaj skribi. C. Peterson, M. D., Mrs. C. Peterson."

Numbers Missing from the Library of the British Esperanto Association:

Volumoj 1, 2, 3, 6, 7, 8. Plene Mankas.

Vol. 4 N-roj 2, 3, 4, 5.

Vol. 5 " 1, 3, 4, 6.

Vol. 9 " 1, 2, 3, 4.

Vol. 11 " 1, 2, 5, 6.

Vol. 12 " 1, 4, 5.

Vol. 13 " 6.

Vol. 14 " 1, 2.

Vol. 15 " 1, 2.

Vol. 16 " 3.

Vol. 18 " 2, 3.

Vol. 19 " 5.

Vol. 20 " 3.

Vol. 21 " 5, 6.

Vol. 22 " 6, 7.

Vol. 23 " 3.

Vol. 24 " 2, 3.

Vol. 26 " 4.

Vol. 29 " 7.

Vol. 32 " 3.

Vol. 33 " 1.

Vol. 40 " 1.

Vol. 37 " 6.

Aprilo, 1927.

Those who can supply with these back numbers of *Amerika Esperantisto*, kindly communicate with the British Esperanto Association, 142 High Holborn, London, W. C. 1, England.

A Welcome to Harmonio

The Esperanto Klubo Harmonio of New York City held its first meeting in the new "Kunvenejo," the Indian Lodge, Saturday, March 21. The chairman of the meeting was Mr. Berthold Schmidt, the organizer of Harmonio. During this meeting the Secretary of E. A. N. A., Mr. J. J. Sussmuth, gave a brief outline of the work of the national organization and the advantages of having local clubs co-operate with E. A. N. A. As a result of this short address the meeting voted unanimously to have Harmonio affiliated with E. A. N. A.

We are therefore glad to welcome Harmonio as Chapter No. 9 of E. A. N. A.

Harmonio is one of the oldest, strongest and most active and very popular Esperanto organizations. It was founded by D. R. Klačin almost a generation ago and has kept up its activity undiminished ever since. One of the reasons of this uninterrupted activity of an organization is perhaps the very comprehensive fact that "it offers its members something." The meetings of Harmonio are never tedious. There are dinners, songs, entertainments, outings, debates alongside of instruction courses. This keeps the members constantly interested and, true to its name, it has created harmony among the many classes and races of people belonging to this club. Harmonio is the most cosmopolitan Esperanto club to our knowledge. Its members consist of all different nationalities, creeds and classes.

D. R. Klačin, who lived and actually died for Esperanto, has created a monument for himself. It was feared that after his death, which verily occurred on the battlefield of Esperanto, Harmonio might disintegrate. But the spirit of harmony prevailed and Harmonio is as strong and numerous as ever. *We bid this organization a hearty welcome into our National Association.*

Kion Vi Scias?

DE JAMES H. MORRISON

1. Kial estas ringo de edziĝo portata je la tria fingro de la maldekstra mano?
2. Kiom da ripoj ni havas?
3. Ĉu ŝima manĝaĵo estas venena?
4. Kiun lingvon parolis Jezuo Kristo?
5. Kiu estis dua edzo de unua edzino de Napoleono?

"Kelnero, jen estas kokido en tiu ĉi ovo."
"Nu, kion vi atendas, aŭtomobilon?"

The North American Esperanto Almanac, 1931

The Almanac for 1931 is just off the press and, true to our slogan, "bigger and better," this book shows a decided improvement over its 1930 predecessor. It is richer in contents and better in its make-up, not only in its paper-bound form but also bound in its green cloth binding. Here is a book which should be in the hands of all North American Esperantists and which should be kept in your Esperanto library as a reference book and a record of our progress. Here are some of the many items contained in this book:

Our Progress.—A brief statement of our first milestone of our Five-Year Program.

The Birth of Esperanto.—A letter by Dr. Zamenhof translated by Henry W. Hetzel, giving a short account of how he conceived the idea of an international language and how this language was worked out and finally submitted to the public. All Esperantists should read this story.

Esperanto's Progress, by Armin Francis Doneis.—This is written for those who are either skeptical about Esperanto or who wish to advance the cause of Esperanto. It is all meat and wholesome.

Our Five-Year Program...—A recapitulation of the program as presented to the Congress in Boston, 1930, and reprinted as a matter of record for future reference. Every Esperantist should familiarize himself with this plan.

Directory.—There is a complete directory of clubs and members of E. A. N. A. We call special attention to the growth of the movement in general, particularly to the cities of Milwaukee and Los Angeles. This growth marks the awakening of the sense of co-operation and co-ordination with the National Organization.

Young People's Department.—For the first time we are giving space to those promising youngsters who form the future recruits of our movement. There is no doubt that our participation of the children's interest in Esperanto will find us many enthusiastic followers.

International Esperanto Organizations, by D. E. Parrish.—If you do not know how the many or-

ganizations are working together or alongside of each other, this brief account will give you a clear idea of the immense Esperanto movement.

Examinations.—If you wish to receive a diploma for learning Esperanto, this chapter will give you full information about the various diplomas. It also lists those who took an examination during the past year. We hope your name will be among those "Diplomitoj" whose names will be published in the Almanac of 1932.

American Esperanto Business Directory.—This is a new idea and is intended to call the attention of the business world to the unlimited possibilities which are opened to them through the use of Esperanto. While this is only a beginning we hope that in the course of the years to come it will develop into a powerful institution which will elevate and dignify the Esperanto movement.

American Esperanto Key.—This is an Esperanto-English Dictionary. It contains a complete grammar and twice as many words as the ordinary so-called "Key" or "Guide." With the help of this Key you may read anything written in Esperanto. *The key alone is worth the price of the book.*

Book List.—A list of books obtainable at the Central Office will serve those who wish to replenish or increase their Esperanto library.

The edition of this Almanac is very limited. Place your order immediately. For those who did not buy the Almanac of 1930 and who wish to keep these Annuals as a reference to our progress we are making the following special offer:

N. American Esperanto Almanac, 1930	.50
N. American Esperanto Almanac, 1931	.50

	\$1.00
Special Offer for the two Almanacs75
N. American Esperanto Almanac, 1930	.50
N. American Esperanto Almanac, 1931, Cloth Bound75

	\$1.25
Special Offer \$1.00

Examinations

Atesto pri Kapableco.—Albert C. Runkel, Milwaukee.

Atesto pri Kapableco kun Honoro.—Ruth E. J. Seavey, Dracut, Mass.

Atesto pri Instruado.—Armin Francis Doneis, Milwaukee.

EDWIN L. CLARKE.

Deziras Korespondadi

Tri junaj samideanoj deziras interkorespondi kun samideanoj de la tuta mondo pri P. I. kaj P. M. Niaj adresoj estas:

Unua, Antono Pinilla,—Str. Ballestar 9-30.
Dua, Ferdinando Martinez,—Str. S. Pablo, 15 kaj tria. Antono Pitar,—Paza del Pueblo 8-10. La tri samideanoj loĝas en Zaragozo (Hispanujo).

“Esperanto Helps You Make Friends With the World”

Since the first of the year, nearly 20,000 copies of the new circular bearing the above title have been sent out by our Propaganda Committee. Every editor and every chamber of commerce in the United States has received one. In addition, many have been sent to special lists paid for by individual Esperantists.

Several hundred copies were sent to leading Esperantists in other countries, with a letter asking for suggestions or criticisms. Here are a few of the replies, which, we believe, will be of interest to our readers:

“Mi gratulas vin pro via modela laboro.”—D-ro Dietterle, Direktoro Esperanto-Instituto por la Germana Respubliko.

“The best thing I have yet seen in regard to Esperanto.”—F. B. Bourdillon, Oxford.

“Mi estas feliĉa gratuli vin pri la bonega prezento de tiu proagandilo por nia lingvo.”—G. Warnier, Prezidanto, Groupe Esperantiste de Paris.

“Via reklamilo estas vere bona, konvena kaj digna. Mi ne dubas, ke la efiko estos tre granda.”—Paul Goring, Magdeburg.

“Ĝi estas vere bonega kaj belega! Ni, la Svisa Esperanto-Societo, klopodos kiam ni havos sufiĉe da mono, efektiviĝi samspecan.”—Dr. E. Spielmann, Bern.

“Mi efektive opinias vian propagandan sistemon tre trafa kaj grandioza. Tre bona estas la aranĝo de kunlaboro inter la landa societo kaj la UEA.”—Oscar Bunemann, L. K.

“Bone alvenis via letero kun la bonega propagandilo. Ĝi estas frapa, taŭga, necesega. Gratulojn kaj dankojn. Ni ne havas sed ja bezonas, tiajn en Eŭropo.”—Margaret L. Blaise, London.

“Ni dankas vin pro transsendo de via reklamilo. Ĝi estas moderna, trafa, bela; la ideo esprimita sur la unua paĝo estas bonega. Ni gratulas vin pro via iniciato.”—Teo Jung (Heroldo de Esperanto).

“Kun granda plezuro mi trarigardis viajn propagandilojn. Ili estas vere laŭ ĉia vidpunkto perfektaj, agrablaj kaj allogaj. Plej sinceran gratulon al tiu laboro.”—S. J. Grenkamp-Kornfeld, Paris.

“It seems to me altogether admirable. The effect certainly ought to be good, and I sincerely trust that it will do a great deal towards spreading our language in the U. S. A.”—M. C. Butler, Secretary, British Esperanto Association.

“Nia Konsilantaro, kaj ĉefe nia Prezidanto, S-ro Archdeacon, legis kun granda intereso viajn novajn propagandilojn. Tiuj propagandiloj, bone prezentitaj, honoras nian movadon.”—Societe Francaise pour la Propagation de l'Esperanto.

“I sincerely congratulate you on what I really think is, without exception, the very best produced leaflet of its kind. You leave me no point on which I can offer any suggestions!”—K. R. C. Sturmer, Hon. Editor, International Language, London.

“Mi plezure ricevis la tre belajn propagandilojn, kiujn vi verkis. Bonvolu ricevi la sincerajn gratulojn de malnova esperantisto, kia mi estas. Viaj eldonadoj povas utili kiel modeloj por naciaj societoj de Eŭropo; bedaŭrinde ne multaj estas sufiĉe riĉaj por imiti la ekzemplon donitan.”—C. Rousseau, Sek-kas. de “Scienca Asocio” kaj Ĝenerala Sek., La Maison de l'Esperanto.

“Ĝi estas la plej bela, kiun mi vidis ĝis nun; kaj certe ne mankos al ĝi la sukceso. Ĉar ĝi estas belaspekta, la teksto zorge redaktita, la ekzemploj bone elektitaj kaj efike prezentitaj, mi ne scias aldoni ian ajn sugeston, por plibonigi ĝin.”—Paul Bennemann, Leipzig.

No expense has been spared to make this new advertising piece attractive, interesting and convincing. Attention-commanding pictures, fine paper and careful printing, create an impression of strength and dignity appropriate to our vast, international movement. Up-to-the-minute facts about the language and ample proof of its already extensive use replace time-worn “arguments.”

There are influential people in your community whose favorable interest in Esperanto would be valuable to our movement. Use these attractive new bulletins to tell them about the international language. Each bulletin will inform, remove prejudice and help to create a wholesome respect for Esperanto, even if it does not win active support. The bulletins, each accompanied by a return envelope and subscription blank, will be mailed either to you or to your list of names, at 2½ cents each, postpaid. This is actually less than cost.

Address all orders to the chairman of our Propaganda Committee, Mr. D. E. Parrish, 109 Fordham Drive, Buffalo, N. Y.

Kion Vi Scias?

RESPONDOJ

1. Estis iam opinio ke la vejno direktiĝas de la tria fingro al la koro.
2. Dekdu je ĉiu flanko.
3. Nigra ŝimo ne estas venena, sed blua kelkfoje estas.
4. La aramean lingvon.
5. Napoleono.

Nia Biografio

PARLEY PARKER CHRISTENSEN

Jen la bildo de la esperantista mondvojaĝanto, kiu dum la lastaj dekdu jaroj vojaĝis konstante en fremdaj landoj, studante la ekonomiajn, sociajn kaj politikajn kondiĉojn de popoloj de diversaj landoj kaj uzante nur la Esperantan lingvo en ne angle parolantaj landoj.

Naskita en la ŝtato de Idaho li estas tipa okcidenta Usonano. Ĉi tie li praktikis sian profesion, kiel advokato. En 1920 li transloĝiĝis al Ĉikago kaj nun li ofte diras: "mi ne scias certe kie estas mia hejmo, sed al mi ne gravas ĉar la mondo estas mia lando kaj la tuta homaro miaj gefratoj."

Li interesiĝis pri Esperanto jam multaj jaroj antaŭe sed lia granda entuziasmo ekkomencis en Kopenhago, kie en 1920 li malkovris la veran uzadon de nia lingvo.—De tiam, jaro post jaro, lia entuziasmo pligrandiĝis.

Antaŭ tri jaroj, je la festo de la naskiĝo de nia Majstro, la unuan fojon mi vidis Sinjoron Christensen, alta kaj rekta viro kun kompleza aspekto; en unu vorto—"impresanta." Tuj mi rimarkis ke li estas ne nur bonega Esperantisto sed ankaŭ eminentulo, kaj mi bone komprenis kial oni nomis lin kiel kandidaton por la prezidanteco de Usono.

Pli poste mi havis la plezuron konatiĝi kun tiu respektinda sinjoro kaj ofte travivi kun li ĝojgajn horojn. Dum la somera sezono li ne estas trovebla en nia urbo, tamen vintre li nepre estas ĉi tie kaj la Esperanta movado tuj plivigliĝas: kunvenoj ekfunkcias, invitoj post invitoj sekvas, multaj diversaj organizoj petegas lin prelegi.

S-ro Christensen neniam laciĝas propagandi Es-

peranton eĉ unu anguleton li ne lasas sen provo enplantigi Esperanton. Dank' al lia granda entuziasmo kaj senpera agado li sukcesis organizi la unuan klason antaŭ tri jaroj en nia urbo, Los Angeles. Estante bone konata de eminentuloj li ankaŭ sukcesis gajni instruejon en "Politeknika Altlernejo," kie la Esperanta instruisto estas pagata same kiel la ceteraj instruistoj. Estante mondvojaĝanto kaj advokato li havas multajn aliajn aferojn tial li alvokis S-ron Joseph R. Scherer por daŭrigi la instruadon en la Altlernejo. En la sama lernejo mi eklernis Esperanton.

Lia temo estas konstante Esperanto. Li estas vera opostolo de nia lingvo. Al li ne gravas, ĉu li estas sur ŝipo aŭ lando, en Usono aŭ Eŭropo, li ĉiam havas kurson. Amuzige estas observi lin per kia rapideco li povas instrui laŭ rekta metodo. Post ĵus finita kurso en la Universitato de l'Okcidento en Los Angeles, li nun havas grandan kurson en Pasadena, kie li veturas dufoje semajne por doni senpagan instruon.

Sciante la parlamentajn regulojn de konduktado de kunvenoj li nun aranĝis laŭparlamentajn kunvenojn en Esperanto, kiu donas al la ekslernantoj bonegan okazon pliriĉigi ilian vortkolekton.

La Esperanta movado certe ŝuldas al li multegan dankon por lia senlaca laboro. Li ne nur estas bonega propagandisto sed ankaŭ aliel tre notinda persono inter siaj klasanoj kaj organizoj, kie li distingiĝas per inspiranta partopreno kaj kunlaborado. Tial ni, la parlamentanoj, la klubo de Los Angeles kaj ĉiuj samideanoj de Usono premas lian manon kaj kun varma amo kaj estimo esprimas niajn senfinajn dankojn al sinjoro Christensen, kiujn li tiel noble meritas.

DAN EVANOFF.

Los Angeles, Calif., Aprilo 9an, 1931.

NUMBERS NEEDED TO COMPLETE MRS MORRIS'S COLLECTION OF AMERIKA ESPERANTISTO

Vol.		Vol.	
1.	1 2 3 4 5 6	14.	1 2 4 5 6
2.	1 2 3 4 5 6	15.	1 2 3 4 6
3.	1 2 3 5	16.	1 6
4.	1 2 3 4 5 6	17.	1 2 3 4 5 6
5.	1 2 3 4 5 6	18.	4 6
6.	3 5 6	19.	1 5
7.	1 3 4 5 6	21.	2 5
8.	1 3	22.	2 4 5
9.	3 5	23.	3
10.	1 5	24.	1
11.	2 3 4 5 6	25.	4 6
12.	1 2 3 5 6	26.	1 3 6
13.	1 3 4 5 6		
		41.	5 6 (7 ?)

Esperanto to the Front

Local option in matters Esperanto will be the beginning of governmental recognition of an International Language. There is a far cry between Maryland's Esperanto law a generation ago and the new proposed law in Wisconsin. But one by one they will come.

State of Wisconsin—In Senate—No. 258, S.

March 25, 1931—Introduced by Senator Polowski. Referred to Committee on Education and Public Welfare.

A Bill—To create section 36.145 of the statutes, relating to the teaching of Esperanto in the University.

The people of the State of Wisconsin, represented in Senate and Assembly, do enact as follows:

Section 1. A new section is added to the statutes to read: 36.145 (1), the board of regents of the University shall amend its rules of admission to the college of letters and science, so that Esperanto may be substituted for any other foreign language in making up the foreign language entrance requirement, unless a particular foreign language is required for a particular course and a mastery of Esperanto shall entitle the student to as many entrance credits as an equivalent mastery of any other foreign language.

(2), The board of regents shall establish one or more courses in Esperanto and any student may substitute Esperanto for any foreign language taught in the University and as many credits shall be given for Esperanto as are given for an equivalent mastery of any foreign language towards any degree, unless a particular language is required for a particular degree.

Section 2. This act shall take effect upon passage and publication.

WILL NEW YORK FOLLOW?

Suggestion for a proposed legislative act for the State of New York, made by L. Carl Seelbach, 163 Davidson Avenue, Buffalo, N. Y., who solicits further ideas and comments in this connection.

An Act.—To change the corporate powers of the University of the State of New York, to promote amity and to relieve suffering juvenility.

Pursuant to Article nine, Section two, of the Constitution of the State of New York, the corporate powers of the University of the State of New York are changed as hereinafter provided in this act, to wit:

The University of the State of New York shall provide for examination and inspection in the International language Esperanto, said examinations shall be held at least twice annually hereafter, and

shall be open to any citizen of the United States or any resident of New York State, irrespective of school attendance. Said Esperanto written examination shall be made available at all places within New York State where regents' examinations are usually conducted, upon reasonable application in advance.

The regents of the University of the State of New York shall have power to appoint a board of three or five persons who shall be known as the Esperanto Board of New York State Education Department, to assist in the execution of this act. The honorarium of each of the board members shall be two hundred dollars annually and they shall be reimbursed for reasonable and necessary expenses incurred in their official capacity.

The University of the State of New York shall grant academic credits for proficiency in Esperanto on the same basis as for proficiency in modern and classic languages, grade for grade, and there shall be four yearly grades of Esperanto examinations.

The University of the State of New York may prescribe temporary and permanent rules for the qualifications of teachers of Esperanto in the schools of the State that are subject to inspection by the State of New York, and may make further rules for the carrying out of this law not inconsistent with its specific provisions.

Sufficient funds for carrying out the provisions of this law is hereby appropriated out of the otherwise unappropriated funds of the State.

This act shall be in full effect one year from its passage.

Copy of Article Nine Section two, of Constitution of New York State. The corporation created in 1784 under the name of the Regents of the University of the State of New York, is hereby continued under the name of the University of the State of New York. It shall be governed and its corporate powers which may be increased, modified or diminished by the Legislature, shall be exercised by not less than nine regents.

Nutt: "Kial vi forlasis Nov-Jorkon por vivi en Buffalo?"

Kracker: "Ĉar mi volas esti pli proksima al mia filino."

Nutt: "Kie ŝi loĝas?"

Kracker: "En Seattle."

En aliaj landoj la Reĝa Moŝto aŭ iu de la registaro prenas sur sin la protektadon de la kongresoj; sed en nia lando la tuta popolo per silenta interkonsento protektas ĉiujn ordajn kunvenojn. Nia konstitucio garantias ordajn kunvenojn.

B. C. MILLER.

Esperanto for the Globe-Trotter

By ISABELLE M. HORN

Esperantists take up the study of the international language for many reasons. It appeals to the philologist, the scientist, the business man, the apostle of world harmony. But most of all, Esperanto lures the traveler—the globe-trotter—for whom the glamour and charm of travel is not confined to the beaten track, but who wishes to explore the hearts and minds of his fellow-men in every land.

It is the secret wish of the rest of us stay-at-home samideanoj to follow the example of that most famous of American globe-trotters, Parley Parker Christensen, with his record of six journeys around the world, using Esperanto constantly and carrying from each so-called "foreign" land he visits the consciousness that he is as much at home in Andalusia as in Chicago.

Frail and charming Martha Root, with her indomitable spirit and her contagious enthusiasm for the wonders of this neutral "help-lingo." For her have been unlocked the treasures of the Orient and a magic carpet of mutual understanding spreads from China to the English Channel and from Rio de Janeiro to her own native land.

Joseph R. Scherer, U. E. A. delegate in Los Angeles, is the latest globe-trotter to demonstrate by actual practice that Esperanto is something more than just a code for making known the desires of a stranger in a strange country. Esperanto itself would be worthless without its indefinable spirit of "Esperantism" which gives to an ideally constructed language a soul and a purpose.

The globe-trotter, making his friendly contacts with Esperantists along his chosen route, is unconsciously proving that world-harmony is no longer a mere dream, but may become a practical actuality.

Armed with credentials from the Los Angeles Chamber of Commerce, a completely mapped itinerary arranged by I. C. K., and thousands of interesting pictures of California to form a series of lectures, Mr. Scherer stepped upon the shores of Japan to be swept into a round of entertainment and festivities arranged by Japanese samideanoj, that would have been unthinkable without the mutual bond of Esperanto.

Through the Japanese Esperanto Institute, public and private lectures, radio talks, newspaper interviews and private entertainments were arranged in his honor, from Tokio to Nagasaki. During the five weeks spent in Japan, Mr. Scherer made forty-nine speeches, including radio broadcasts. Aside from the radio talks, his other lectures in schools, universities and public auditoriums, were heard personally by audiences totaling more than

ten thousand persons. It is impossible to calculate the tremendous impetus for the Esperanto movement in the Orient that will directly result from this splendid example of co-operative work.

The interest of newspapers, from great city dailies to small weekly journals, is demonstrated by the sheafs of clippings which Mr. Scherer has sent back to Los Angeles for safekeeping while he continues his journey through Asia and on into Europe.

Aside from the public propaganda lectures with which he was engaged, it is obvious from Mr. Scherer's personal experiences with his Japanese friends that no mere "foreigner" could hope to command such an outpouring of good-will and friendship.

Returning from a tiny village at the foot of Mt. Fujiyama, he encountered on the bus an Esperantist who had been searching for him because of the advance notices in "Heroldo" and "Orienta Revuo." When this Japanese friend, S-ro Ossaka, found that Mr. Scherer greatly desired to visit a colossal statue of Buddha some distance away, he personally conducted the visitor to the obscure location where the great monument is located. Later, in Tokio, also through S-ro Ossaka and in company with a group of other local Esperantists there, Mr. Scherer was enabled to explore the entire great city, visiting numerous places not available to the average tourist.

During his whole trip through Japan, constant assistance was received from S-ro Inove, a Tokio Esperantist, in charge of the passenger department of the Japanese railways. By telegraph and telephone, station agents along the route of Mr. Scherer's itinerary were notified of his plans. In consequence, changing trains became a delight instead of a burden. Usually the station agent himself and perhaps several officials would board the train and assist in the transfer, with helpful and courteous friendliness.

On the several boat trips made from Tokio to nearby locations, arrangements were made for Mr. Scherer by the Japanese Esperanto Institute, usually a welcome rebate being secured for him in addition, because of such local assistance.

In native homes, where he was the honored guest, Mr. Scherer became acquainted with the strange foods, and different customs of the Far East, because his hosts were eager and willing for him to know and study them. It is a different story that is usually brought back by the average traveler concerning the bland and imperturbable Oriental.

"I do not believe that any other nation," writes Mr. Scherer, "could be more cordial to a samideana from another country. Japan was for me a veritable paradise on earth. I was able to stop in the homes of friends; to live with the Japanese people; not only to observe but to learn Japanese customs; and to understand Japanese thought that is so different from the occidental. I had the honor to meet the most famous Esperantist intellectuals of Japan; to meet also many city mayors, governors, film stars, university professors, editors and others prominent in the life of the island. And all this, thanks only to Esperanto, the wonderful language of world friendship."

Of course, it is reasonable to suppose that with the universal use of the secondary language, the halcyon days which the Esperantist traveler may experience now, will then be over. Esperanto, in spite of its progress, is still in the pioneer stage

and fellow-enthusiasts throughout the world are eager to try out their knowledge of the language on visitors from another land. They are filled with the inspiring enthusiasm of the crusador in showing this slow old universe what a modern instrument for international communication is ours to command.

But it is also safe to assume that even with the future universal use of Esperanto along the regular trade routes and its casual acceptance as one of the world's necessities, something of the present spirit of Esperantism will remain. Instead of frayed nerves, exasperation and impatience because of halting French, pidgin English or embarrassing sign language, we shall be greeted and assisted on our way by means of the beautiful, neutral "help-lingo," which will make a world of many families into "unu grandan rondon familian."

La Deveno de Esperanto

(Eltiro el privata letero de Dro. L. L. Zamenhof al N. Borovko)

(El lingvo rusa tradukis V. G.*)

Vi demandas min, kiel aperis ĉe mi la ideo krei lingvon internacian, kaj kia estis la historio de la lingvo Esperanto de la momento de ĝia naskiĝo ĝis tiu ĉi itago? La tuta *publika* historio de a lingvo, t. e. komencante de la tago, kiam mi malkaŝe eliris kun ĝi, estas al vi pli — malpli konata; cetere *tiun* ĉi periodon de la lingvo estas nun, pro multaj kaŭzoj, ankoraŭ neoportune tuŝadi; mi rakontos al vi tial en komunaj trajtoj sole la historion de la *naskiĝo* de la lingvo.

Estos por mi malfacile rakonti al vi ĉion tion ĉi detale, ĉar multon mi mem jam forgesis: la ideo, al kies efektiviĝo mi dediĉis tutan mian vivon, aperis ĉe mi — estas ridinde ĝin diri — en la plej frua infaneco kaj de tiu ĉi tempo neniam min forlasadis; mi vivis kun ĝi kaj eĉ ne povas imagi min sen ĝi. Tiu ĉi cirkonstanco parte klarigos al vi, kial mi kun tiom da obstineco laboris super ĝi kaj kial mi, malgraŭ ĉiuj malfacilaĵoj kaj maldolĉaĵoj, ne forlasadis tiun ĉi ideon, kiel ĝin faris multaj aliaj, laborintaj sur la sama kampo.

Mi naskiĝis en *Bjelostoko*, gubernio de Grodno (en Rusujo). Tiu ĉi loko de mia naskiĝo kaj de miaj infanaj jaroj donis la direkton al ĉiuj miaj estontaj celadoj. En *Bjelostoko* la loĝantaro konsistas el kvar diversaj elementoj: rusoj, poloj, germanoj kaj hebreoj. Ĉiu el tiuj ĉi elementoj parolas apartan lingvon kaj neamike rilatas la aliajn elementojn. En tia urbo pli ol ie la impresema naturo sentas la multepezan malfeliĉon de diverslingveco kaj konvinkiĝas ĉe ĉiu paŝo, ke la diverseco de lingvoj estas la sola, aŭ almenaŭ la ĉefa kaŭzo, kiu disigas la homan familion kaj dividas

ĝin en malamikaj partoj. Oni edukadis min kiel idealiston: oni min instruis, ke ĉiuj homoj estas fratoj, kaj dume sur la strato kaj sur la korto, ĉio mon, kvankam multoj eble ridetos pri tiu ĉi doloro ĉe ĉiu paŝo igis min senti, ke homoj ne ekzistas: ekzistas sole rusoj, poloj, germanoj, hebreoj, k. t. p. Tio ĉi ĉiam forte turmentis mian infanan animon, kvankam multoj eble ridetos pri tiu ĉi doloro pro la mondo ĉe la infano. Ĉar al mi tiam ŝajnis, ke la grandaĝaj posedas ian ĉiopovan forton, mi ripetadis al mi, ke kiam mi estis grandaĝa, mi nepre forigos tiun ĉi malbonon.

Iom post iom mi konvinkiĝis, kompreneble, ke ne ĉio fariĝas tiel facile, kiel, ĝi prezentigis al la infano; unu post la alia mi forĵetadis diversajn infanajn utopiojn, kaj nur la revon pri unu homa lingvo mi neniam povis forĵeti. Malklare mi iel min tiris al ĝi, kvankam, kompreneble, sen iaj difinitaj planoj. Mi ne memoras kiam, sed en ĉia okazo sufiĉe frue, ĉe mi formiĝis la konscio, ke la sola lingvo povas esti nur ia neŭtrala, apartenanta al neniuj el la nun vivantaj nacioj. Kiam el la *Bjelostoka* reala lernejo (tiam ĝi estis ankoraŭ gimnazio) mi transiris en la Varsovian duan klasikan gimnazion, mi dum kelka tempo estis forlogata de lingvoj antikvaj kaj revis pri tio, ke mi iam veturados en la tuta mondo kaj per flamaj

The English translation made by H. W. Hetzel can be found in the North American Esperanto Almanac, 1931.

(Daŭrigota sur Paĝo 117)

The Word in Nearly Every Tongue

"Kun ictsunju ulakjtanmi Dios quij xjal."

No, it isn't pied type.

It's the beginning of that well-loved verse of John 3-16 translated into Mam, a primitive speech of some 200000 Indians in Guatemala.

Mam is the 887th language into which the Bible has been translated, wholly or in part, according to Dr. Eric McCoy North, general secretary of the American Bible Society.

The Bible may now be read in almost every known vernacular, including Gaelic, Icelandic, Zulu, many African, Philippine, and Indian dialects, and *Esperanto*, Dr. North says further in an interview with Edwin M. Lanham, of the *New York Evening Post*.

The Mam translation was done by the Rev. and Mrs. H. Dudley Peck, assisted by an old native who knew Spanish, and was published by the Mission Press at Quezaltenango, Guatemala.

The task was enormously difficult, for, we read, Mr. and Mrs. Peck and their native aid, Aniceto Velasquez, not only had to invent symbols for the various sounds in Mam, and search out the exact words to express their meaning, but also had to teach the Indians how to read.

The Indians of Central America speak a hundred or more languages, and Mam, the most ancient branch of the Mayan family-tree of tongues, abounding with guttural and explosive sounds, is only the eleventh to be partially translated.

Only by dint of the greatest labor, Dr. North told his interviewer, could the translators progress at the rate of a chapter a day.

Asked by the interviewer whether translations of the Bible might eventually lead to some universal language, such as *Esperanto*, Dr. North cited a

A Bearer of Good News
Aniceto Velasquez, a native Guatemalan, who helped translate the Bible for his people.

In the Path of St. Paul

The Rev. and Mrs. H. Dudley Peck, who are giving the Gospel to Central American Indians in their native language. They are shown with their children.

"classic example," illustrating how members of a tribe speaking different dialects had been brought together by a translation of the New Testament:

"In Iboland, an area in Nigeria that extends from the mouth of the Niger to the Cross River, there are some four million inhabitants, who are divided into thirty or more tribes, each of which speaks a different dialect, that of one tribe being practically unintelligible to another.

"Translations had been begun by various missions, each in a different dialect, so that a veritable Babel seemed about to result had not the happy idea occurred to Archdeacon Dennis of the Church Missionary Society to make the translation in a language that would be common to all dialects.

"As a result members of each different tribe were called in to aid the Archdeacon in the work, which occupied eight arduous years. The result was called 'Union Ibo,' and was not recognized by any of the thirty tribes as being their dialect.

"They criticized it and disclaimed it, but they also understood it, and that was the end the Archdeacon had hoped to accomplish. He met their demurs with the request that they give it a fair trial, and distributed tens of thousands of the translations. Before long the tribes found themselves using words from the new language in conjunction with their own dialect, then they began to use 'Union Ibo' more and more, and now it is the common tongue of Iboland."—Reprinted from *The Literary Digest*, Feb. 28, 1931. Pictures by courtesy of American Bible Society.

Young People's Page

National Director: JOHN H. FAZEL : 1122 W. Eighth Street, Topeka, Kansas

INTERNATIONAL ESPERANTO SCOUT CAMP

The Tenth International Camp of the Scout Esperanto League will occur July 14th to 20th, 1931, near Budapest, Hungary, on the invitation of the Hungarian Scout League, which will take care of the details of the camp, and of all the scouts who come from every country. Rebates on all railroads from near-by lands.

Scout brother, you still have time to learn the language well enough to use it at this camp, if you begin now, and study every day. Think of that! Could you do that with French or Russian? No! Not even by this time next year! If you think you can go, let us know, and we will give you further information.

You are also asked to correspond in Esperanto with the scouts in Hungary. Address "Hungara Skolta Esperanto Rondo, Budapest V. Nagy Sandor Utca 6.

MEMBERSHIP OF THE YOUNG PEOPLE'S DEPARTMENT UP TO APRIL 1, 1931

California	37
Florida	1
Idaho	2
Iowa	4
Japan, "Honorary"	1
Kansas	60
Maryland	1
Massachusetts	23
Michigan	1
Minnesota	16
Missouri	6
New Jersey	11
New York	3
Ohio	36
Wyoming	1

203

Not much use to count them, except for comparison as the number increases right along every week. Kansas is almost double in number of any other state. California comes next, just one ahead of Ohio. New York is ashamed and will try and do better. Some of the other states, like Massachusetts and Minnesota, are boosting. Fourteen states represented, shows we are getting along.

FIFTEEN ESPERANTO GIRLS

As far removed from contact with foreigners as is possible within the Usono, and as far from any sea-coast where foreigners usually congregate, dwells the Esperanto Te-Klubo of Topeka, Kansas.

Our photo does not show all the girls—only nine, but we give all the names below. (No live girl wants to be left out!)

Top Row—Left to Right: Shirley Fegert, Sek. Etta Short, Imogen Bushey, Prez.

Second Row—Rhea Bamberg, Pauline Robinson, Vice-Prez., Betty Lewis.

Third Row—Betty Jane Reed, Muzikisto; Mary Kathleen Fields (just seven years), and June Hammett.

Absent Ones—Ruth Meakins, Betty Lou Johnson, Anna Bueter, Ruth Short, Leuna Beall, Evelyn Glass.

The oldest is thirteen and the youngest is seven years old. They have given the play, "Ata. Ita. Ota Eta," and are hard at work on another called "La Te Festo"—much harder. They meet every Friday after school. Mr. Fazel is the teacher.

Just now these girls are trading American dolls to Esperanto girls in Japan for an equal number of Japanese dolls. Kaj nomas ĝin "granda sporto."

Spertulara Kunvenejo

Sub la Redaktado de Esperantisto 5190, eks-L. K.-ano

S-ro Redaktoro:

Mi ĝojas vidi ke kompreneble tiu ĉi fako kredeble estos fiksaĵo, kiun multe da niaj longedaŭraj samideanoj devus ĝuadi. Por mi mem, mi esperas ricevi klarigon pri diversaj dubaĵoj kaj aferoj de ĝenerala intereso. Jen miaj nunajoj:

En la frazo "li agis mememe (selfishly)" kio estas la diferenco en la prononco de la unua "e," la dua "e," kaj la tria "e"? Kompreneble estas diferenco nuanca pli ol fundamenta (por konservi la regulon ke "Esp. ne havas esceptojn"). Ordinare mi prononcas la unuan kaj la trian kiel la anglan en "met," kaj duan kiel en "they," t. e., "mememe." Sed eble mi eraras. Kiu estas certa?

Kio estas preferinda: "Mi vidis lin tranĉanta la lignon" au "Mi vidis in tranĉadi la lignon"?

De kie D-ro Zamenhof pruntis la principojn de la lertaj predikata nominativo kaj adverba participo? "Mi pensis vin (esti) li" havas sian similaĵon en la angla lingvo, "I thought you (to be) him" (not "he"), ĉu ne? "Rigardu la knabinon dancanta" havas la anglan "Watch the girl dancing," sed mi komprenas ke "dancing" estas por "a-dancing" (simile al la "a" en "aboard," "afloat," "alive," ktp), kaj ke "dancing" estas gerundio, anstataŭ participo. Kaj ankaŭ ne anglaĵo estas "Mi vidis lin tranĉante la lignon" au "rigardu la knabinon dancante."

Ŝajnas al mi ke grade nia lingvo devus alpreni ĉiujn trafajn vortojn kaj frazojn de aliaj lingvoj, kiuj estas nepre plibonaj ol la nunaj Esp. esprimoj. Ekzemple, en la angla lingvo estas la plej trafa esprimo, "We missed you," kiun, en Esp., oni esprimas per "Ni sentis vian foreston." Sed tiu frazo "ŝajnas al mi peza kaj malforta. Tial mi proponas, "Ni sopiris vin," sen la prepozicio (kia estas por la aliaj nuancoj—angle, "yearn for," "sigh for," "languish for," ktp).

Ankaŭ mi ŝatus sciiĝi ĉu tiaj formoj kiaj "Mi vidis lin" estas pli internaciaj ol "Mi lin vidis," kaj se jes, stimuli la uzadon, au inverse.

Fine, mi volas rekomendi ke la paragrafoj en Spertulara Kunvenejo estu nombritaj (komence kvazaŭ en Jan-Feb) por ke aludoj estu faciligitaj.

GEO. W. LEE.

Scii — Povi — Koni

Tiuj ĉi tri vortoj estas tre ofte uzataj erare. En ia venonta numero mi intencas pritrakti ilin detale. Tamen se iu volas esprimi sian opinion donante ekzemplojn de ilia uzado skribu al mi, per adreso de la radakcio.

Kelkaj Parlamentaj Terminoj en Esperanto

Kiel diri en Esperanto:

1. Mr. B. now has the floor?
2. The meeting will now come to order.
3. The meeting will now stand adjourned sine die (or without day).
4. It has been moved and seconded.
5. I move that we adjourn.
6. The motion is lost.
7. I rule the motion out of order.
8. I appeal from the decision of the chair.
9. Mr. Chairman, I rise to a point of order.

P. P. CHRISTENSEN.

1. La parolon nun havas Sro. A.
2. La kunveno ordiĝu (aŭ) Estu la kunveno en ordo.
3. La kunveno nun estas sendate disigita.
4. Oni proponas, kun subteno, ke—.
5. Mi proponas ke ni desiĝu.
6. La propono malsukcesis.
7. Mi deklaris ke la propono ne estas laŭorda.
8. Mi apelacias de la decido de la Prezidanto.
9. Sro. Prezidanto, mi leviĝas pro demando pri ordo. (aŭ) Mi leviĝas por peti decidon pri bonordo.

H. W. HETZEL.

Kiel Oni Diras?

1. Ĉiu infano ŝatas trinki lakton.
2. Ŝatas ĉiu infano lakton trinki.
3. Lakton ĉiu infano ŝatas trinki.
4. Infano ĉiu lakton ŝatas trinki.
5. Trinki lakton ĉiu infano ŝatas.
6. Ŝatas trinki lakton ĉiu infano.
7. Lakton ŝatas trinki ĉiu infano.

E. S. P.

Pro la bonega kaj libera sintakso de Esperanto oni povas konstrui sentencojn laŭvole. Tamen dum la multaj jaroj de uzado de nia lingvo evoluis internacia stilo bazita sur la logika esprimado de ideoj: Esperanta sintakso. No. 1 estas la kutima vortsekvo de preskaŭ ĉiuj aŭtoroj. No. 3 oni uzus por emfazi "kion" trinkas la infano. No. 5 emfazas la "agon" kiun la infano ŝatas. No. 7 konstatas la fakton ke la infanoj ne sole ŝatas lakton, sed ankaŭ ŝatas ĝin trinki. N-oj 2, 4, 6 ne havas ian specialan emfazon sed estas nur fareblaj vortkonstruoj.

Ni donas tole binditan ekzempleron de la Almanako 1931 por la plej bona traduko de la frazo: *The motorist gave the hitch biker a lift.*

The Student's Page

Editor: A. KENNGOTT, A. M. : University of Texas

Questions of general interest addressed to the editor of this page, if pertaining to linguistic and educational problems concerning Esperanto, will be answered in later issues as far as space permits

The Tenses: Esperantists in English-speaking countries should be reminded again and again of the fact that the simple tenses, that is, the present, past and future (-as, -is, -os), are the ones to be used in Esperanto much in preference to the compound tenses. Almost every letter, article or essay written in Esperanto by somebody of Anglo-Saxon origin, betrays this origin by such forms as: *li ne estas parolanta pri ĝi; mi ĵus estis dirinta*, etc., while the correct forms: *li ne parolas pri ĝi; mi ĵus diris*, etc., are not only much clearer, simpler, and entirely adequate, but also show better taste on the part of the writer. Furthermore, these latter forms are in accordance with the corresponding forms in most of the major languages, whereas the English fancy of saying "he is speaking" or "he does speak," instead of simply "he speaks," and "I was saying" or "I did say," instead of "I said," is a quite isolated occurrence among language usages. — Translate these forms into German or French, for example, and see what monstrosities will result: "er ist nicht davon sprechend"; "il n'en est pas parlant," instead of: "er spricht nicht davon," "il n'en parle pas, — "ich war eben sagend," "j'étais justement disant" (or at best: "ich haette eben gesagt," "j'avais justement dit," without any justification for a pluperfect), instead of: "ich sagte eben," "je viens de dire," etc.

Let us not forget that simplicity of expression is one of the great advantages of Esperanto and that in every-day conversation there is but little real occasion for the use of compound tenses. The one form of the present tense, "*mi diras*," expresses all that can be said by: I say, I do say, or, I am saying. Other languages do not use the two latter forms either, an undeniably convincing proof that they are not actually needed. On the other hand, we get along in English very nicely without the historic past, so cherished in romanic languages, also without the second past of the conditional, which the French themselves are dropping. We get along in English without these forms because there is no need of them. In fact, we have in most languages altogether too many different forms to express the idea of "past," for, after all, it is just this information, as opposed to "present" and "future," which we need, all other accompanying circumstances are generally understood from the context and by the application of a little common sense. Thus, in Esperanto, the simple form "*mi diris*" covers all the ground, and

so does the future "*mi diros*," at least as far as single actions are concerned.

Similarly, it is only in Esperanto where we find that the conditional is properly constructed, that is, with the ending *us* in both parts, in the one expressing the condition as well as in the one expressing the result: *se mi havus tiun libron, mi legus ĝin* (if I had this book, I should read it — *si j'avais ce livre, je le lirais* — *wenn ich dieses Buch haette, wuerde ich es lesen*). Now, why we may well ask, should we use the past tense, even if it is in the subjunctive, for an action that never happened, or, at best, might happen in the future, although it is supposed never to happen at all: I had, j'avais, ich haette — why the past tense for something neither past, present or future, but unreal, imaginary, supposed? Thus, the only proper form is the one especially created to convey the idea of an unreal condition, that is: the **conditional**.

I may confess here, in parenthesis, that it is my most earnest and sincere hope that besides the many other blessings a common and general use of Esperanto will bring upon the world (such as universal peace, commercial facilities, comfort for travelers, and the rest, which are enumerated anywhere and everywhere) will be that of opening the eyes of the masses as to the great number of absolutely unnecessary expressions, forms and twists in our own language, whatever it may be, which so frequently convey an idea quite different from that which a logical interpretation would establish. In other words, Esperanto as a commonly used and living language, will exert a certain wholesome influence; its spirit of logic will penetrate everywhere and induce the people to observe, judge and act along certain lines which heretofore have been sadly neglected. Our own national or native languages will be as useful, practical, individual, even poetic and quaint, as ever, but somewhat cleansed, purified and more closely adjusted to the more and more urgent needs of our modern life. English may gradually adopt a more sensible mode of spelling; German may cease to call a chair a "he," a lamp a "she," when logically the "it," as applied to a book for example, applies to all of them alike; the Spaniard may become a little more indulgent in regard to the use of the subjunctive, and the French may drop entirely a few letters used in writing which to pronounce is quite a crime.

But to come back to our subject: there are, of course, some necessary compound tenses, such as the pluperfect and the future perfect. Esperanto, as well as any other language, has suitable forms for these tenses, but it should be understood that they must be used only when there is actual need of them. Thus, if two actions occurred in the past, one finished before the other begins, we properly use the pluperfect for the former and the simple past for the latter: *li estis alveninta antaŭ sia fratino kiu alvenis du tagojn poste*, or, if both actions are to occur at a future time, the future perfect is to be used in conjunction with the simple future: *li estos alveninta antaŭ sia fratino kiu alvenos du tagojn poste*. It is clear that the "os" in *estos* indicates that the action will take place in the future, and the "int" in *alveninta* indicates with equal clarity that the action will be completed before another action (also in the future time) begins.

Of course, much more could be said in regard to the various tenses; however, the one thing I wish to emphasize at present is this: In Esperanto the simple tenses are used in preference to the compound tenses, unless certain well defined circumstances actually require the use of a compound tense. And then, to be sure, it must be a legitimate compound tense and not an imitation of a peculiar Anglo-Saxon notion.

A reader of the *Amerika Esperantisto* (G. H. S. in W.) inquires about the prefix "mis." The desired information follows:

The Prefix "mis": Although of a more recent origin, the prefix *mis* has been accepted as a necessary and legitimate part of the language. It is quite true that Esperanto in its infancy got along quite nicely without it, and without several other "additions" made in the course of time, but we must remember that Esperanto, as well as any other living language, is and always will be in a state of evolution. Even Zamenhof, with his wide range of knowledge, could not put more into the language than what lay within his sphere, and, to

be sure, no man's personal sphere of language and experience covers the whole ground of human activity.

If we consult any of the Esperanto dictionaries or grammars, save one of the very latest and more voluminous ones, we are likely to find as an equivalent for the English verb "misunderstand" the Esperanto word *malkompreni*. This is all very well and good, as far as it goes, for the translation just mentioned has been adopted once upon a time as the proper equivalent and came as such into common use, but strictly speaking, it is incorrect. — Let us consider just this word for a while, and the principle which we will discover in regard to it, will apply also to other similar derivatives.

The first step in the investigation must be this: What does the prefix *mal* really mean? The answer is: it denotes the direct opposite of an idea. — The second step would naturally be this: Is there any direct opposite or contrary to "understand"? Perhaps, vaguely, we could say: convey an idea, impart, instruct, etc., but not "misunderstand," because in this direction we can do only one of two things: either not understand at all, or, understand incorrectly, but neither one of these can be regarded as the direct opposite or contrary of "understand," since the first constitutes simply a negation, the second a wrong direction. Indeed, in our daily life we do many things wrongly, and many things we don't do at all, but that does not mean that we are doing the contrary. Hence the justification for the prefix *mis*, since no other existing prefix in Esperanto conveys the idea of: wrong, incorrect, erroneous.

In English, where prefixes and suffixes do not stand for a definite, unchangeable, clearly specified idea, a given prefix may vaguely suggest one thing at one time and then again another, but in Esperanto the meaning of any affix is strictly limited and is always the same. — Hence the need of creating something new here and there, brought about by the expansion and evolution of our language.

Foreign Esperanto News

News items under this heading should be sent to your local newspapers. Always mention the source: "Esperanto" or "Amerika Esperantisto." Please send copies or clippings of reprints to the Central Office

After many years of painstaking preparation, Italian Esperantists have finally obtained the consent of the important "Touring Club Italiano" to issue, experimentally, the first volume of a series of Esperanto guide books, to be known as "La Verdaj Gvidlibroj." These volumes will be exact duplicates, in size, arrangement and typography of the well-known "Baedekers" and "Guides Bleus."

"Milano kaj Lagoj de Lombardio" is the title of the first volume. Its 144 finely-printed pages, nine folding maps and six plans, deal with the most picturesque part of all Italy. The book is pocket-size, like its English, French, German and Italian predecessors and is attractively and durably bound in strong, flexible green cloth, with gold lettering. Every Esperantist will be proud to own
(Continued on Page 115)

A Short Course in Esperanto

LESSON VI

Esperanto has three active participles:

-ant-	present:	
-int-	past:	
-ont-	future:	

parolanta, speaking
parolinta, having spoken
parolonta, about to speak
kuranta, running
kurinta, having run
kuronta, about to run

la sinjorino parolanta al vi estas mia fratino,
 the lady speaking to you is my sister

la viro parolinta al ili estas juna,
 the man who spoke to them is young

la letero venonta de mia frato estos longa,
 the letter which is to come from my
 brother will be long

The active participles can also take the noun ending *o* and signify a person doing what the verb expresses.

parolanto, a speaker
parolinto, one who has spoken
parolonto, one who is about to speak

An adverb may be formed from the participle by adding the ending *e*.

kurante el la ĝardeno mi vidis grandan arbon,
 running out of the garden I saw a big tree

vidinte kiu vi estas mi rifuzas veni kun vi,
 having seen who you are I refuse to come
 with you

estonte ne voku min,
 do not call me in the future

<i>avo</i> , grandfather	<i>najbaro</i> , neighbor
<i>nepo</i> , grandson	<i>agrabla</i> , pleasant
<i>kuzo</i> , cousin	<i>voki</i> , to call
<i>nevo</i> , nephew	<i>rifuzi</i> , to refuse
<i>vidvo</i> , widower	<i>preskaŭ</i> , almost
<i>fraŭlo</i> , bachelor	<i>almenaŭ</i> , at least

Ordinal numbers have the adjective ending *a*.

unua, first *deka*, tenth

dimanĉo estas la unua tago de la semajno
kaj sabato estas la sepa,

Sunday is the first day of the week and
 Saturday is the seventh.

The prefix *ge-* denotes persons of both sexes taken together and, when a noun, is always in the plural.

<i>gepatroj</i> ,	father and mother, parents
<i>gefratoj</i>	brother and sister
<i>geamikoj</i> ,	friends (male and female)
<i>gepatra</i> ,	parental

The prefix *bo-* denotes relationship by marriage, -in-law.

<i>bopatro</i> ,	father-in-law
<i>bofratino</i> ,	sister-in-law
<i>bogepatroj</i> ,	father and mother-in-law

mi skribis al mia bofrato longan leteron,
 I wrote a long letter to my brother-in-law

<i>parenco</i> , relation	<i>renkonti</i> , to meet
(ship)	<i>viziti</i> , to visit
<i>arto</i> , art	<i>stari</i> , to stand
<i>publika</i> , public	

The suffix *ad* denotes duration and continuation of action.

paroladi, to have a speech
parolado, a speech

lia parolado estis tre agrabla,
 his speech was very pleasant

<i>ĉiu</i> , every (body)	<i>ĉiuj</i> , all
<i>iu</i> , somebody	<i>neniu</i> , nobody, none

EXERCISE

En la ĉambro estas tri sinjoroj; ili ĉiuj havas paroladon. La unua jam parolis; li estas la parolinto. La dua nun parolas; li estas la parolanto. La tria baldaŭ parolos; li estas la parolonto. Mia bofratino vizitis min hieraŭ kun la gepatroj de mia kuzino. Vizitante mian onklon mi ankaŭ vidis la najbarinon. La virino staranta apud la dua domo estas mia bopatrino.

Did you meet the widow of my friend? Yes, she visited me yesterday. Speaking about languages, Esperanto is the second language for all. Having read his new book I shall send it to you. My father and mother-in-law will eat with us tomorrow. Public speaking is an art.

LESSON VII

Esperanto has three passive participles:

present:	-at-
past:	-it-
future:	-ot-

amata, loved
amita, having been loved
amota, about to be loved
vidata, seen
vidita, having been seen
vidota, about to be seen

li estas amata de ĉiu,
 he is loved by everybody

letero skribita de mi,
 a letter written by me

la ĵurnalo ne estis ricevita de li,
 the journal had not been received by him

la libro estas ankoraŭ sendota,
the book is still to be sent

Nouns and adverbs are formed from passive participles with the endings *o* and *e*.

amatino, sweetheart
sendito, one who has been sent, messenger,
delegate

The conditional mood of the verb has the ending *us*.

mi parolus, I should speak
li estus, he would be
ili irus, they would go

mi helpus al vi se mi havus tempon,
I should help you if I had time

pensi, to think *fari*, to do, make
malhelpi, to hinder *danki*, to thank
diri, to say *deziri*, to wish, desire
estimi, to esteem *kredi*, to believe

The suffix *an* denotes an inhabitant, member or partisan.

Kristo, Christ *kristano*, christian
Usono, U. S. A. *amerikano*, american
Bostono, Boston *bostonano*, bostonian
Ameriko, America *usonano*, U. S. citizen, american

mi vizitis miajn gekuzojn; ili estas filadelfianoj,

I visited my cousins; they are philadelphians
se vi loĝas en Nov-Jorko, vi estas novjorkano,

If you live in New York, you are a new-yorker

loĝi, to live, dwell *kiel*, how
vojaĝi, to travel *tiel*, so
urbo, town, city *se*, if
veturi, to go (by vehicle)
tuj, at once, immediately

The suffix *ist* denotes trade, profession or occupation.

ŝuo, shoe *ŝuisto*, shoemaker
dento, tooth *dentisto*, dentist

mateno, morning *ĝoji*, to be glad
vespero, evening *forgesi*, to forget
nokto, night *promesi*, to promise
rakonti, to tell, relate *afabla*, affable, kind
ridi, to laugh *adiaŭ*, goodbye

mi deziras al vi bonan matenon,

I wish you a good morning
bonan vesperon, gesinjoroj,

good evening, ladies and gentlemen
bonan nokton, kara patrino,

good night, dear mother

The suffix *eble* denotes possibility (as in english -ble, -ible).

videbla, visible *eble*, possibly, perhaps
kredebla, credible
aŭdeble, audibly

via rakonto estas tre kredebla,
your story (tale) is very credible

lia skribo ne estas legebla,
his writing is not legible

minuto, minute *monato*, month
sekundo, second *eterna*, everlasting, eternal
boro, hour
jaro, year *sincera*, sincere
plezuro, pleasure *esperi*, to hope
lando, country, land *saluti*, to greet, salute
edzo, husband *lerni*, to learn
fremda, foreign *dum*, during
tuta, whole *ke*, that (conj.)
facila, easy

EXERCISE

Estimata Sinjoro:

Mi ricevis vian afablan leteron skribita en nia lingvo Esperanto. Mi tre ĝojas ke mi scias ĝin legi. Mi dankas al vi por via promeso sendi al mi la novan libron "Sep Ridoj" kaj mi legos ĝin kun vera plezuro. Mia edzino nun ankaŭ lernas Esperanton kaj mi esperas ke ni baldaŭ estos bonaj geesperantistoj. Vere, Esperanto estas la dua lingvo por ĉiu, kaj se la tuta mondo ĝin lernus, la vojaĝado en fremdaj landoj estus facila. Mi esperas viziti Eŭropon dum la venonta jaro kaj mi faros bonan uzon de mia scio de Esperanto.

Esperante (esper'ant'e) ke ni baldaŭ havos la plezuron de via promesita vizito, mi vin salutas tre sincere via

TEODORO JONES.

Good morning, grandmother. Good morning, children. Did you sleep well? These flowers have been sent by the new florist. His story is very short. I forgot that you did not learn our language. How do you say in Esperanto "thanks?" You say "dankon." And how do you say "how do you feel?" You may (povas) say "kiel vi sanas." Promise me that you will do it. The gardener lives now in the city. Good-bye and much pleasure during your trip (vojaĝo).

FOREIGN ESPERANTO NEWS

(Continued from Page 113)

a copy and to exhibit it as a most convincing proof of the growing utility of the international language.

Order at least one copy today—order several if you can! The early sale of this experimental edition will result in the preparation of a similar guide-book covering another part of Italy. Eventually all of Italy and other parts of Europe may be thus covered by Esperanto guide-books. On the other hand, a scant demand for this first volume will delay, perhaps for years, any further progress in this direction. It's up to US—please do your part. Order from Esperanto Association of North America, Fort Lee, N. J. The price is \$1.00 each, post-paid.

Novaj Libroj : New Books

Du Majstro Noveloj de Theodor Storm. Tradukitaj el la germana lingvo de Heino Heitmüller. Heroldo de Esperanto, Koln, Germanujo. 158 paĝoj, Broŝurita R. M. 2.40, Bindita R. M. 4.

Storm estas populara novelisto. Tiuj-ĉi du noveloj kaj lia Imenlago antaŭe tradukita, estas veraj literaturaj gemoj.

La Blankĉevala Rajdanto estas legendo de Frislando pri iu digografo (digomajstro) dum la mezo de la dekoka jarcento. Ĝi estas interesa rakonto pri la konstanta batalo kontraŭ la Norda Maro. La traduko estas tre bona kaj la tradukinto klarigis la maloftajn teknikajn vortojn kiujn li devis uzi.

Violo Trikolora estas mallonga rakonto pri knabineto kiu unue ne deziris akcepti sian novan duon-patrinon sed poste amo venkis. La libro tre plaĉas.

CHARLES H. BRIGGS.

Malriĉa Knabo Kiu Gloriĝis, de Dro. Jan Herben. Tradukis T. Mroskova kaj eldonis la Moraviaj Esperanto Pioniroj, Esperantista Klubo en Praha, Ĉeĥoslovakio. 136 paĝoj, Prezo 2.50 Fr. Sv.

Tre alloga libro pri la vivo de Dro. T. G. Masaryk, prezidanto de la Ĉeĥoslovaka respubliko. Vere travibriga kaj entuziasmiga historieto de tiu ĉi homamanta eminentulo kiu estas dediĉinta sian longan vivon por inspiri nacian sentadon en la Ĉeĥoj kaj Slovakoj. Frue kaj longe per popularaj paroladoj li instruis sian novan filozofion pri la homa vivo kaj la neceso de moralo kaj religio en la konduto de homoj kaj nacioj. Poste dum la milito li gvidis la novan nacion tra multaj malfacilaĵoj. Per siaj laboregoj li iĝis vere la patro de sia lando, tre amata kaj estimata de ĉiuj. Ĉiu interesata pri la historio de Eŭropo devus legi la libron. Unu frazo (p. 110) ne estas klara sed plejparte la stilo estas bona kaj senerara.

CHARLES H. BRIGGS.

Pinokjo (Pinocchio) de C. Collodi. Tradukis Mirza Marchesi, ilustris W. H. Matthews kaj redaktis L. N. Newall. 150 p. 1930. The Esperanto Publishing Co., Ltd., 142 High Holborn, London, W. C. 1 Broŝ. 3 ŝilingoj 6 p., bindita 5 ŝ., afranko 4 p.

Mi supozas ke tiu ĉi feina rakonto pri la aventuroj de marioneto estas la ĉefa porinfana klasiko — la "Alicio en Mirlando" de Italujo. Legante ĝin, ĉiu infano kaj plenaĝulo havas vivecan plezuron. La aventuroj de la naiva heroo kaj liaj renkontatoj — Ĝepeto, Grilo-Parolanta, Manĝas-fajron, la Vulpo, la Kato, la bluhara Knabineto-kaprineto-feino la Papago, la Serpento, la terura astma Ŝarko, la Fiŝkaptisto, Maĉo kaj liaj kunzenetoj donas intereson ĝis la lasta paĝo. La stilo estas klara kaj simpla; foje oni rimarkas frapantajn vortojn kaj ideojn (ekz. "koketo je la unua

kanto," "farunumi," "tineumita," "fritzumi," "ĉe la duontempo de la granda festo," "kremo ŝaumekirlita" "akvo falis mulsupren po pelvoj," "dentegoj kiuj estus timigintaj nur viditaj sur pentraĵo.") Malgraŭ kelkaj tre malmultaj ne ĉiam tuj kompreneblaj vortoj kaj idiotismoj ("beki belan gajnon," "mi por via regulo estas marioneto," glio, tuno) oni povas senti kiom bone la traduko konservas la kuriozan guston de la originalo.

CHARLES H. BRIGGS.

Viktimoj de Julio Baghy. Originala romano, dua eldono. Ĉefkomisio de librovendejo de Hungaria Esperantista Societo Laborista, Budapest. 237 paĝoj. Broŝ 5.50 P. Tole bind. 8.20 P.

La dua eldono de tiu ĉi tre ŝatata libro. Ĝi rakontas la vivojn de Hungaraj militkaptitoj en Siberio per fluantaj, facile kompreneblaj frazoj. La verkisto mem estis militkaptito kaj pentras frapantajn bildojn de mizero, milito, malamikeco, kaj emociiga amo. Li vivigas la rolulojn kaj okaze miksas humoron kun la tragedio. Li uzas vortojn artiste (ekz. frazĉifonoj, surplanden! plumbfermita). Preskaŭ ĉiu ĝuus tiun ĉi libron spite de tro multe da preseraroj. La verkisto preparas daŭrigon nomotan "Infero."

CHARLES H. BRIGGS.

La Mortado; publika parolado (1900) de Prof. Dro. Herman Nothnagel. Tradukis Bernard Selzer. Esperanto Societo, Progreso, Vieno. Prezo 1 germ. marko.

Traduko el la germana lingvo pri la mortado kiel objektiva, fizika fenomeno. La paroladinto kiu mem mortis en 1905 ne rediris la fakton ke preskaŭ ĉiu nun estas mortinta. "Iu statistikisto laŭdire elkalkulis ke de post la historiaj tempoj ĉirkaŭ sep miliardoj pereis ĝuste sur la batal-kampo." "Tuberkulozo" "forrabas proksimume la sepan parton de la homaro." Preskaŭ ĉiuj mortas pro ekstera fortego aŭ malsano, pro nematura finiĝo de la vivo. Treege malmultaj mortas pro maljuneco "kiel lampo, kies oleo estas konsumita." La biologia procedo de mortado estas la morto de ĉelaj grupoj. "La ĉeso de la specifaj cerbo-funkcioj, nome la procedoj de la konscio, per si mem ne estas la kaŭzo de la morto, sed la homo mortas preskaŭ ĉiam de la koro aŭ pli ĝuste pro la manko de oksigeno en la sango per sufokiĝo de la ĉeloj kaj histoj. Ne mortado sed malsano estas turmentoplena. La mortado mem estas preskaŭ ĉiam sen doloro, sen sufero. Eĉ ĉe klara intelekto, la malsanulo ĉe akute febraj malsanoj havas tiel altgradan apation, ke ne faras impreson, ĉu li davas morti aŭ ne. Fine "la teruroplenaj opinioj pri la fizika mortado plej multe ekzistas nur en la imago." Iu kiu iam vidis "Internacia Medicina Revuo" scias ke Esperanto estas speciale utila por sciencaj verkoj. CHARLES H. BRIGGS.

La Deveno de Esperanto

(Daŭrigo)

paroloj inklindos la homojn revivigi unu el tiuj ĉi lingvoj por komuna uzado. Poste, mi ne memoras jam kiamaniere, mi venis al firma konvinko, ke tio ĉi estas neebla, kaj mi komencis malklare revii pri *nova*, arta lingvo.

Mi ofte tiam komencadis iajn provojn, elpensadis artifikajn riĉegajn deklinaciojn kaj konjugaciojn, k. t. p. Sed homa lingvo kun ĝia, kiel ŝajnis al mi, senfina amaso da gramatikaj formoj, kun ĝiaj centoj da miloj de vortoj, per kiuj min timigis la dikaj vortaroj, ŝajnis al mi tia artifa kaj kolosa maŝino, ke mi ne unufoje diradis al mi: for la revojn! tiu ĉi laboro ne estas laŭ homaj fortoj, — kaj tamen mi ĉiam revenadis al mia revo.

Germanan kaj francan lingvojn mi ellernadis en infaneco, kiam oni ne povas ankoraŭ kompari kaj fari konkludojn; sed kiam, estante en la 5-a klaso de gimnazio, mi komencis ellernadi lingvon anglan, la simpleco de la angla gramatiko jetiĝis en miajn okulojn, precipe dank' al la kruta transiro al ĝi de la gramatikoj latina kaj greka. Mi rimarkis tiam, ke la riĉeco de gramatikaj formoj estas nur blinda historia okazo, sed ne estas necesa por la lingvo. Sub tia influo mi komencis serĉi en la lingvo kaj forjetadi la senbezonaĵajn formojn kaj mi rimarkis, ke la gramatiko ĉiam pli kaj pli degelas en miaj manoj, kaj baldaŭ mi venis al la gramatiko plej malgranda, kiu okupis sen malutilo por la lingvo ne pli ol kelkajn paĝojn. Tiam mi komencis pli serioze fordoniĝi al mia revo. Sed la grandegulaj vortaroj ĉiam ankoraŭ ne lasadis min trankvila.

Unu fojon, kiam mi estis en la 6-a aŭ 7-a klaso de a gimnazio, mi okaze turnis la atenton al la surskribo *Švejcarskaja*, kiun mi jam multajn fojojn vidis, kaj poste al la elpendaĵo *Konditorskaja*. Tiu ĉi *skaja* ekinteresis min kaj montris al mi, ke la sufiksoj donas la eblon el unu vorto fari aliajn vortojn, kiujn oni ne devas aparte ellernadi. Tiu ĉi penso ekposedis min tute, kaj mi subite eksentis la teron sub la piedoj. Sur la terurajn grandegulajn vortarojn falis radio de lumo, kaj ili komencis rapide malgrandiĝi antaŭ miaj okuloj.

La problemo estas solvita! — diris mi tiam. Mi kaptis la ideon pri sufiksoj kaj komencis multe labori en tiu ĉi direkto. Mi komprenis, kian grandan signifon povas havi por la lingvo konscie kreata la plena uzado de tiu forto, kiu en lingvoj naturaj efikas nur parte, blinde, neregule kaj neplene. Mi komencis kompari vortojn, serĉi inter ili konstantajn, difinitajn rilatojn kaj ĉiutage mi forjetadis el la vortaro novan grandegan serion da vortoj, anstataŭigante tiun ĉi grandegan per unu sufikso, kiu signifis certan rilaton. Mi rimarkis

tiam, ke tre granda amaso da vortoj pure *radikaj* (ekz. patrino, mallarĝa, tranĉilo, k. t. p.) povas esti facile transformitaj en vortojn *formitajn* kaj malaperi el a vortaro. La meĥaniko de la lingvo estis antaŭ mi kvazaŭ sur la manplato, kaj mi nun komencis jam labori regule, kun amo kaj espero. Baldaŭ post tio mi jam havis skribitan la tutan gramatikon kaj malgrandan vortaron.

Tie ĉi mi diros ĝustatampe kelkajn vortojn pri la materialo por la vortaro. Multe pli frue, kiam mi serĉis kaj eljetadis ĉion senbezonaĵan el la gramatiko, mi deziris uzi la principojn de la ekonomio ankaŭ por la vortoj kaj, konvinkita, ke estas tute egale, kian formon havos tiu aŭ alia vorto, se ni nur *konsentos* ke ĝi esprimas la donitan, ideon, mi simple *elpensadis* vortojn, penante, ke ili estu kiel eble plej mallongaj kaj ne havu senbezonaĵan nombron da literoj. Mi diris al mi, ke anstataŭ ia 11-litera interparoli ni tute bone povas esprimi la saman ideon per ia ekz. 2-litera *pa*. Tial mi simple skribis la matematikan serion da plej mallongaj, sed facile elparoleblaj kunigoj de literoj kaj al ĉiu el ili mi donis la signifon de definitiva vorto (ekz. *a, ab, ac, ad, . . . ba, ca, da, . . . e, eb, ec, . . . be, ce, . . . aba, aca, . . . k. t. p.*). Sed tiun ĉi penson mi tuj forjetis, ĉar la provoj kun mi mem montris al mi, ke tiaj elpensitaj vortoj estas tre malfacile ellerneblaj kaj ankoraŭ pli malfacile memoreblaj. Jam tiam mi konvinkiĝis, ke la materialo por la vortaro devas esti romana — germana, ŝanĝita nur tiom, kiom ĝin postulas la reguleco kaj aliaj gravaj kondiĉoj de la lingvo. Estante jam sur tiu ĉi tero, mi baldaŭ rimarkis, ke la nunaj lingvoj posedas grandegan provizon da pretaj jam vortoj internaciaj, kiuj estas konataj al ĉiuj popoloj kaj faras trezoron por estonta lingvo internacia, — kaj mi kompreneble utiligis tiun ĉi trezoron.

En la jaro 1878 la lingvo estis jam pli — malpli preta, kvankam inter la tiama lingve uniwersala kaj la nuna Esperanto estis ankoraŭ granda diferenco. Mi komunikis pri ĝi al miaj kolegoj (mi estis tiam en 8-a klaso de la gimnazio). La plimulto do ili estis forlogitaj de la ideo kaj de la frapinta ilin neordinara facileco de la lingvo, kaj komencis ĝin ellernadi. La 5-an de decembro 1878 ni ĉiuj kune solene festis la sanktigon de la lingvo. Dum tiu ĉi festo estis paroloj en la nova lingvo, kaj ni entuziasme kantis la himnon, kies komencaj vortoj estis la sekvantaj:

“Malamikete de las nacjes
Kado', kado', jam temp' esta'!
La tot' homoze in familje
Komunigare so deba'.”

(En la nuna Esperanto tio ĉi signifas: “Malamikeco de la nacioj, falu, falu, jam tempo estas! La tuta homaro en familion unuiĝi devas.”)

Sur la tablo, krom la gramatiko kaj vortaro, kuŝis kelkaj tradukoj en la nova lingvo.

Tiel finiĝis la unua periodo de la lingvo. Mi estis tiam ankoraŭ tro juna por eliri publike kun mia laboro kaj mi decidis atendi ankoraŭ 5—6 jarojn kaj dum tiu ĉi tempo zorgeme elprovi la lingvon kaj plene prilabori ĝin praktike. Post duonjaro post la festo de 5-a de decembro ni finis la gimnazian kurson kaj disiris. La estontaj apostoloj de la lingvo provis paroleti pri "nova lingvo" kaj, renkontinte la mokojn de homoj maturaj, ili tuj rapidis malkonfesi la lingvon, kaj mi restis tute sola. Antaŭvidante nur mokojn kaj persekutojn, mi decidis kaŝi antaŭ ĉiuj mian laboron. Dum 5½ jaroj de mia estado en universitato, mi neniam parolis kun iu pri mia afero. Tiu ĉi tempo estis por mi tre malfacila. La kaŝeco turmentis min; devigita zorgeme kaŝadi miajn pensojn kaj planojn, mi preskaŭ nenie estadis, en nenio partoprenadis, kaj la plej bela tempo de la vivo — la jaroj de studento — pasis por mi plej malgaje. Mi provis iafoje min distri en la societo, sed sentis min ia fremdulo, sopiris kaj foriradis, kaj de tempo al tempo faciligadis mian koron per la versaĵo en la lingvo, prilaborata de mi. Unu el tiuj ĉi versaĵoj ("Mia penso") mi metis poste en la unuan eldonitan de mi broŝuron; sed al la legantoj, kiuj ne sciis, ĉe kiaj cirkonstancoj tiu ĉi versaĵo estis skribita, ĝi ekŝajnis, kompreneble, stranga kaj nekomprenbla.

Dum ses jaroj mi laboris perfektigante kaj provante la lingvon — kaj mi havis sufiĉe la laboro, kvankam en la jaro 1878 al mi ŝajnis, ke la lingvo jam estas tute preta. Mi multe tradukadis en mian lingvon, skribis en ĝi verkojn originalajn, kaj vastaj provoj montris al mi, ke tio, kio, ŝajnis al mi tute preta teorie, estas ankoraŭ ne preta praktike. Multon mi devis ĉirkaŭhaki, anstataŭigi, kreksti kaj radike transformi. Vortoj kaj formoj, principoj kaj postuloj puŝis kaj malhelpis unu la alian, dume en la teorio, ĉio aparte kaj en mallongaj provoj, ili ŝajnis al mi tute bonaj. Tiaj objektoj, kiel ekz. la universala prepozicio "je," la elasta verbo "meti," la neŭtrala, sed difinita finiĝo "aŭ," k. t. p. — kredeble neniam enfalus en mian kapon teorie. Kelkaj formoj, kiuj ŝajnis al mi riĉaĵo, montriĝis nun en la praktiko senbezona balasto; tiel ekz. mi devis forĵeti kelkajn nebezonaĵajn sufiksojn. En la jaro 1878 al mi ŝajnis, ke estas al la lingvo sufiĉe havi gramatikon kaj vortaron; la multpezecon kaj malgraciecon de la lingvo mi alskribadis nur tia, ke mi ankoraŭ ne sufiĉ bone ĝin posedas; la praktiko do ĉiam pli kaj pli konvinkadis min, ke la lingvo bezonas ankoraŭ ian nekaptetblan "ion," la kunligantaŭ elementon, donantan al la lingvo vivon kaj difinitan, tute formitan "spiriton."

La nesciado de la spirito de la lingvo estas la kaŭzo, kial kelkaj esperantistoj, tre malmulte legintaj en la lingvo Esperanto, skribas senerare, sed en multepeza, malagrabra stilo, — dume la esper-

antistoj pli spertaj skribas en la stilo bona kaj tute egala, al kiu ajn nacio ili apartenas. La spirito de la lingvo sendube kun la tempo, multe, kvankam iom post iom kaj nerimarkite, ŝanĝiĝos; sed se la unuaj esperantistoj, homoj de diversaj nacioj, ne renkontus en la lingvo tute difinitan *fundamentan* spiriton, ĉiu komencus tiri en sian flankon kaj la lingvo restus eterne, aŭ almenaŭ dum tre longa tempo, malgracia kaj senviva kolekto da vortoj). — Mi komencis tiam evitadi laŭvortajn tradukojn el tiu aŭ alia lingvo kaj penis rekte *pensi* en la lingvo neŭtrala. Poste mi rimarkis, ke la lingvo en miaj manoj ĉesas jam esti senfundamenta ombro de tiu aŭ alia lingvo, kun kiu mi havas la aferon en tiu aŭ alia minuto, kaj ricevas sian propran spiriton, sian propran vivon, la propran difinitan kaj klare esprimitan fizionomion, ne dependantan jam de iaj influoj. La parolo fluis jam mem, flekseble, gracie kaj tute libere, kiel la viva patra lingvo.

Ankoraŭ unu cirkonstanco igis min por longa tempo prokrasti mian publikan eliron kun la lingvo: dum longa tempo restis nesolvita unu problemo, kiu havas grandegan signifon por neŭtrala lingvo. Mi sciis, ke ĉiu diros al mi: "via lingvo estos por mi utila nur tiam, kiam la tuta mondo ĝin akceptos; tial mi ne povas ĝin akcepti ĝis tiam, kiam ĝin akceptos la tuta mondo." Sed ĉar la "mondo" ne estas ebla sen antaŭaj apartaj "unuoj," la neŭtrala lingvo ne povis havi estontecon ĝis tiam, kiam prosperos fari ĝian utilon por ĉiu aparta persono sendependa de tia, ĉu jam estas la lingvo akceptita de la mondo aŭ ne. Pri tiu ĉi problemo mi longe pensis. Fine la tiel nomataj sekretaj alfabetoj, kiuj ne postulas, ke la mondo antaŭe ilin akceptu kaj donas al tute nedediĉita adresato la eblon kompreni ĉion skribitan de vi, se vi nur transdonas al la adresato la ŝlosilon, — alkondukis min al la penso aranĝi ankaŭ la lingvon en la maniero de tia "ŝlosilo," kiu enhavante en si ne sole la tutan vortaron, sed ankaŭ la tutan gramatikon en la formo de apartaj, tute memstaraj kaj alfabeto orditaj elementoj, donus la eblon al la tute nedediĉita adresato de kia ajn nacio tuj kompreni vian leteron.

Mi finis la universitaton kaj komencis mian medicinan praktikon. Nun mi komencis jam pensi pri la publika eliro kun mia laboro. Mi pretigis la manuskripton de mia unua broŝuro (Dro. Esperanto. "Lingvo internacia. Antaŭparolo kaj plena lernolibro.") kaj komencis serĉi eldonanton. Sed tie ĉi mi la unuan fojon renkontis la maldolĉan praktikon de la vivo, la financan demandon, kun kiu mi poste ankoraŭ multe devis kaj devas forte batali. Dum du jaroj mi vane serĉis eldonanton. Kiam mi jam trovis unu, li dum duonjaro pretigis mian broŝuron por eldono kaj fine — rifuzis. Fine, post longaj klopoloj, mi prosperis mem eldoni mian

(Continued on Opposite Page)

Bulletin Board

July-August copy of *Amerika Esperantisto* will come out after the Congress. This will give all our readers fresh news from the National Convention. The last date for all reports or news is July 10th. Extra copies with the congress report are six for one dollar. Order your copies now; they will be very good propaganda material.

Booklist.—We have just issued a new booklist. It is free for the asking; send for yours today.

Fourteen Facts About Esperanto.—A new, revised edition will come out at the end of May. Order this propaganda leaflet in quantity. 100 for 50 cents, 250 for one dollar.

Imitinda.—We received the following clipping: Mrs. Fuller's very interesting letter, by the way, was written on paper with an engraved heading such as I have not seen for several years past.

It reads, "Esperanto Association of America."

"Esperanto" is the so-called "International Auxiliary Language" which has one feature which appeals strongly to myself: "Esperanto needs no spelling; it is spoken as it is written," says a note on the margin of the letter paper."

Mrs. Fuller is a minute man of E. A. N. A. and is using our uniform stationery and the above newspaper item is the result of the facts printed on these letterheads. More people and clubs should use this stationery. Apply for samples and prices at the Central Office.

La Deveno de Esperanto

unuan broŝuron en julio de la jaro 1887. Mi estis tre ekscitita antaŭ tio ĉi; mi sentis, ke mi staras antaŭ Rubikono kaj ke de la tago, kiam aperos mia broŝuro, mi jam ne havos la eblon reiri: mi sciis, kia sorto atendas kuraciston, kiu dependas de la publiko, se tiu ĉi publiko vidas en li fantaziulon, homon, kiu sin okupas je "flankaj aferoj;" mi sentis, ke mi metas sur la karton tutan estontan trankvilecon kaj ekzistadon mian kaj de mia familio; sed mi ne povis forlasi la ideon, kiu eniris mian korpon kaj sangon kaj . . . mi transiris Rubikonon.

DRO. L. ZAMENHOF.

MISS E. W. WEEMS has translated from the English the following books, well suited for easy prose reading to follow the first or beginners' books.

LA TASO DE AMSERVO

(The Cup of Loving Service), by

Eliza Dean Taylor 35c

MALLONGA BIOGRAFIO

DE HENRY FAWCETT,

by Winifred Holt 25c

For sale by Esperanto Association of North America, Fort Lee, N. J.

or Miss E. W. WEEMS, 516 N. Charles Street, Baltimore, Md.

Club Directory—Cont'd

Detroit, Mich. Esperanto Office of Detroit, 2916 E. Grand Blvd., Detroit, Mich. Pres., Dr. Tobias Sigel; Sec'y and Treas., Miss Elizabeth A. Stauffer. Meets irregularly.

Detroit, Mich. Pola Esperanto Associo. Mr. B. Lendo, Sec'y, 3596 29th St.

Duluth, Minn. Duluth Esperanto Club. Pres., Mr. E. Bauer, Arlington Heights, Duluth; Sec'y, Mr. H. Merry.

Jersey City, N. J. Universal Esperanto Fraternity, Inc., 574 Jersey Avenue. President, John Bovit, 128 Market Street, Newark, N. J.; Secretary, Mrs. H. Tylick, 384 Baldwin Avenue, Jersey City, N. J. Meets every second Thursday of the month. Publishes quarterly "Esperanto Lando." Children's classes meet each Saturday evening from 6 to 8.

Lithopolis, O. The Wagnalls Memorial Esperanto Society. Children's classes each Saturday afternoon. Adult classes each Tuesday evening.

Madison, Wisc. Amerika Esperanto Instituto, Hotel Sherlock, Madison, Wisc. Sec'y, Karl Froding. Meets every Sunday at 11 a. m.

Milwaukee, Wis. Bahai Auxiliary Esperanto Group. Meets every Tuesday, 8:00 to 10:00 p. m., at 1124 N. 12th St.

New York City, N. Y. Bahai Centre. Meets every second and fourth Saturday evenings at 119 W. 57th St.

New York, N. Y. SatRondo Nov Jorka. Kunvenas ĉiuvendrede vespere je la 8a Horo, ĉe 108 E. 14a strato. Bonesper Rughamo, antaŭ-sidanto; Jack Feurer, SAT-peranto; Herta Carstens, Protokol-sekretariino; Irene O. Feingold, Korespond-sekretarino; Rose Taub, Kasistino; Ben Odinov, Instruisto.

Peoria, Ill. Organizer, A. S. Mellichamp, 119 Butler St. Classes conducted by A. S. Mellichamp and Norman McQuown.

Philadelphia, Pa. Rondeto de Litovaj Esperantistoj, 2833 Livingston St.

San Francisco, Calif. The Esperanto Ass'n of California, 309-11 DeYoung Bldg., San Francisco, Calif. Sec'y, R. Hill. No regular meetings.

St. Petersburg, Fla. Sunbrila Rondo, 127 1st Ave., St. Petersburg, Fla. Pres., Roy S. Hanna; Sec'y and Treas., Esther Owen-Flint. Meets at Princess Martha Hotel, Wednesdays, at 3 p. m.

Topeka, Kans. Topeka Esperanto Association, 1122 W. 8th St., Topeka, Kans. Pres., Captain Geo. P. Morehouse; Sec'y and Treas., Mrs. Lida R. Hardy. Meets first Thursday of the month at 1122 W. 8th St. Two advanced and Beginners' classes.

Toronto, Canada. Toronto Esperanto Klubo, Peacock Inn, 99 Yonge St., Toronto. Pres., Elvin J. Bengough; Sec'y and Treas., Harry Wall. Meets 6:30 p. m. at Peacock Inn.

Worcester, Mass. Worcester County Esperanto Society. Meets at call of Council, at R. 17 P. O. Dr. Gustave Desy, Pres., Box 450, Millbury, Mass.; Odiorne Gleason, Sec'y and Treas., R. 17 P. O.

Strictly laŭfundamenta and a direct answer to

HOW TO MAKE PERMANENT ESPERANTISTS?

Begin with Frost's

SPOKEN ESPERANTO

for teachers and self study plus 5 Sp'esp'o bildaroj for pupils together \$1.00—or 10 Sp'(oken) Esp'(eranto) bildaroj \$1.00; or 50 All-World Base Maps \$1.00, to locate commerce, history, travel.

N. W. FROST, Brownfield, Maine; or
ESPERANTO ASSOC. OF NORTH AMERICA
FORT LEE, NEW JERSEY

THESE BOOKS SHOULD BE IN YOUR
ESPERANTO LIBRARY:

- Al la Norda Poluso*—The heroic story of Andree's Lost North Pole Expedition. Translated into Esperanto as a record for all nations Paper bound \$3.50
Cloth bound 4.00
- Jarmiloj Pasas*—World's History written in original Esperanto by Professor Herman Haefker. In two bound volumes 5.00

These books should be in the hands of every Esperantist. They are the pride of any and all libraries.

Order Them Today!

F R E E

With an order for both books we shall include, free of charge, a copy, bound in green cloth, of the

North American Esperanto Almanac, 1931.

Regular price, 75 Cents.

ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA

FORT LEE, N. J.